

ȘCOALA GIMNAZIALĂ VULPEȘTI
ARGEȘ

TINERE
SPERANȚE

NR. 6 ANUL III

IANUARIE

FEBRUARIE

MARTIE

COLECTIVUL DE REDACȚIE:

Coordonatori: NEAGOE IULIANA, NEAGOE GHEORGHE,
IORDACHE MIHAELA, BUICAN GABRIEL

Tehnoredactare: NEAGOE IULIANA, NEAGOE GHEORGHE

Grafică: NEAGOE IULIANA

Copertă: NEAGOE GHEORGHE

Colaboratori: Elevii și profesorii școlilor din Buzoești, Șerboeni, Miroși
Căldăraru, Ungheni, Recea, Școala nr. 19 Pitești, Complexul de Servicii
pentru Copilul cu Handicap Trivale-Pitești

Redactori: Neagoe George-Alexandru, Iordache Georgiana, Tudor
Anca, Cîrtoc Ramona, Buican Alexandra, Protopopescu Ioana, Ivana
Luciana, Drăgan Denisa

NOTĂ:

• Responsabilitatea asupra originalității materialelor aparține în
exclusivitate autorului.

2013

COMUNA BUZOEȘTI, JUDEȚUL ARGHEȘ,

telefon/fax: [0248690027](tel:0248690027), e-mail: buzoesti@yahoo.com

SONURI ȘI CULORI BACOVIENE

Prof. GHEORGHE GEORGETA, Liceul Tehnologic Costești - Argeș

Opera poetică a lui Bacovia ar putea să poarte ca moto semnificativul vers baudelairian: „*Les parfums, les couleurs et les sons se répondent*“. Căci ființa ei, atât de singulară în poezia românească, se înalță printre efluvii, încorporându-și muzica și culoarea, ca pe două elemente constitutive, organice. În Bacovia s-au întâlnit un pictor și un muzician, care proiectează asupra lumii o viziune de sinteză, căpătând sincron materialitatea imaginii, ca și inefabilul ei sonor ce i se integrează. Poate la nici unul dintre simbolisții noștri sensibilitatea senzorială, mai exact, ceea ce s-a numit sinestezie, nu e atât de complexă și acută, nu găsește ecouri așa de profunde și de dramatice.

Fuziunea artelor cunoscuse un mare moment în Renaștere, un al doilea în romantism, dar simbolismul o realizează în mod plener, cu un rafinament și o subtilitate ce schimbă factura discursului liric, altădată retoric și descriptiv. Muzica și culoarea nu sunt motive, ci simboluri poetice; nu interesează picturalul, în sensul peisajului, ci semnificația culorii, virtuțile sonore nu sunt un simplu acompaniament, ci sugerează o dimensiune a realității, perceptibilă mai cu seamă sensibilităților de tip romantic, așa cum este Bacovia. Tristețea poeziei lui de „*acorduri, arpegii, armonii*“, se cristalizează în „*valsuri*“ și „*nocturne*“, în câte un „*Requiem*“ sau „*Marș funebru*“.

Sfășierea lăuntrică descoperă la autorul volumului „*Plumb*“ un alt codru, pluvios, desuet provincial, funerar și lugubru. Ploaia se îngână cu plânsul: „*De-atâtea nopți aud plouând/ Aud materia plângând ...*“ acoperind sufletul, întunecând sunetele ce răzbat înăbușite prin această pâclă:

„*Da, plouă cum n-am mai văzut ...
Și grele tălângi adormite,
Cum sună sub șuri învechite!
Cum sună în sufletu-mi mut!
Oh! Plânsul tălângii când plouă!*“ („*Plouă*“)

În orașul de provincie, de obicei autumnal, se aude cum „*plânge caterinca-fanfară*“, la fel „*un dans un dans îndoliat și monoton*“ ca într-un cortegiu funerar, în care se adună instrumentele, devenite și ele funerare („*Marș funebru*“).

Pentru Bacovia „*muzica sonoriza orice atom*“, așa încât oriunde suntem întâmpinați de „*viori sentimentale*“ și „*plânsori de piculine*“, de cântece de „*orgă stricată*“ și „*flășnete ce plâng cavernos*“, toate alcătuind o simfonie a sfârșitului agonic, încheiat în geamăt și delir. Uneori, poetul se dispensează de instrumente, ascultând muzica naturii, acordată cu starea lui de spirit. Astfel, „*buciumă toamna*“, „*târâie ploaia*“, „*tălângile sună dogit*“, „*răgete lungi pornesc*“. „*Nevroza*“ inspiră un „*vast concert*“, muzica unui timp și a unui spațiu ce ar putea fi numit bacovian. Versurile lui Bacovia sunt melodii ce ne transportă în blânde, uneori grave cadențe sub cețurile apăsătoare ale Nordului.

Ceea ce sporește forța de sugestie a poeziei bacoviene este componenta ei „*coloristică*“, trăsătură, de asemenea, simbolistă. „*Plânsorile de piculină*“, valsurile și

marșurile funebre se regăsesc în planul corespondențelor vizuale, sonurile chemând culorile. Simplificați și scheletici, copacii sunt „albi” și „negri”, „ca într-un decor funerar”, florile sunt „carbonizate, sicriele negre”.

Fumul, pâcla, paloarea îi conduc penelul spre un galben bolnăvicios al amurgurilor galbene care-l apasă, al geamurilor galbene și al rozei galbene, care se pregătește să moară. Rar, foarte rar, străbate în această zonă cenușie soarele primăvărat, materializat în suavitatea și gingășia naturii stând să renască („Note de primăvară”).

Dar culoarea poeziei lui Bacovia este „violetul”, care poartă o varietate de semnificații („Amurg violet”). Aurorele și amurgurile violete învăluie muzica lui Bacovia și o catifelează, subliniind surdina tonurilor, oferindu-i cadrul intim, ca în micile poeme de dragoste, cum ar fi „Matinala”.

În ființa poetică a lui Bacovia decantat ecoul „Nocturnelor” și „Valsurilor” lui Chopin și al picturii impresioniste, prefăcându-i poezia în melodii și culoare. Bacovia nu este un sarcastic și spectaculos, un artist baroc precum Al. Macedonski, jovial, trubadur și extravagant ca Ion Minulescu, ci grav, adâncit în sine, fiind cel mai tragic poet al simbolismului românesc și unul dintre cei mai profund moderni ai literaturii române.

ROLUL INTELIGENȚELOR MULTIPLE ÎN CREȘTEREA PERFORMANȚELOR ȘCOLARE ALE ELEVILOR

Prof. MILITARU IOANA, Școala Gimnazială Șerboeni

Inteligența emoțională se referă la abilitățile în baza cărora un individ poate discrimina și monitoriza emoțiile proprii și ale celorlalți, precum și la capacitatea acestuia de a utiliza informațiile deținute pentru a-și ghida propria gândire și acțiune. O altă definiție, mai recentă, a fost dată de Daniel Goleman (1995). Conform acestuia, inteligența emoțională desemnează o capacitate de control și autocontrol al stresului și emoțiilor negative; o meta-abilitate, care determină și influențează modul și eficiența cu care ne putem folosi celelalte capacități și abilități pe care le posedăm, inclusiv inteligența educațională.

Educația bazată pe inteligența emoțională nu este o abordare în termeni de calcul. Metodele detaliate, pas cu pas pot arăta bine pe hârtie și sună atrăgător atunci când îi auzim pe autori și pe experți vorbind despre ele. Dar aceste metode funcționează rareori în școală. La fel ca majoritatea lucrurilor care dau un sens vieții noastre și ne aduc satisfacție, educația este un proces extrem de complex și de profund. Educația bazată pe inteligența emoțională pornește de la faptul că totalitatea acțiunilor noastre ne permite să creăm un echilibru mai sănătos în școală și în relațiile cu elevii. Acțiunile noastre trebuie să pună accent pe importanța sentimentelor și să ne ajută să ne ținem sub control emoțiile, în loc să acționăm impulsiv sau să ne lăsăm copleșiți de sentimente. Pentru unii copii, viața este dură și nesigură; pentru alții, este plină de tensiune. În ambele cazuri, a-și pierde controlul poate însemna pierderea unor drepturi, pierderea unor activități extrașcolare sau de îndrumare. Copiii au nevoie de un mediu pozitiv, care le oferă numeroase oportunități. Educația bazată pe inteligența emoțională pornește de la faptul că totalitatea acțiunilor noastre ne permite să

creăm un echilibru mai sănătos în relațiile cu copiii prin accentuarea importanței sentimentelor și prin controlul emoțiilor.

Inteligența emoțională ține de conștientizarea propriilor emoții, stăpânirea acestor emoții (prin controlarea cauzelor generatoare), motivația interioară de a evolua, dublată de inițiativă, optimism și dăruire, empatie (capacitatea de a înțelege emoțiile și sentimentele altora) și, nu în ultimul rând, de aptitudinile sociale, adică de capacitatea de a stabili relații pozitive, de a coopera și colabora cu ceilalți, de a rezolva conflicte, de a capta atenția.

Capacitatea de a recunoaște și de a face față emoțiilor duce la performanțe mai mari la școală, în muncă și în relațiile interumane.

Inteligența emoțională este un alt mod de a fi inteligent: inteligența inimii.

Înseamnă:

- să cunoști emoțiile, să le recunoști
- să poți să te pui în pielea celuilalt
- să știi să iei decizii
- să-ți asumi responsabilitatea pentru ceea ce faci
- să fii motivat
- să știi să comunici cu ceilalți pentru a avea relații armonioase.

Copiii au nevoie de inteligența emoțională:

- pentru a reuși în viață;
- pentru a avea încredere în ei, în abilitățile lor;
- pentru a se cunoaște mai bine și pentru a-i cunoaște și pe ceilalți;
- pentru a-și transforma emoțiile negative, pentru a știi să se manifeste în siguranță atunci când se simt furioși, supărați, îngrijorați, obosiți, triști.

Aptitudinile cheie ale inteligenței emoționale sunt:

- *cunoașterea emoțiilor*- capacitatea de a recunoaște sentimentele atunci când apar și de a nu le elimina dacă nu ne convin: "Sunt furios/ furioasă!" în loc să-mi "înghit" furia sau să iau un calmant.
- *gestionarea emoțiilor*- capacitatea de a aborda emoțiile neplăcute, după ce le-am acceptat că le simțim. "Îmi ocup timpul cu o activitate care mă face să mă simt bine".
- *automotivarea*- emoțiile ne fac mai puternici sau mai neputincioși. "Să-mi dezvolt o formă de autocontrol emoțional"
- *recunoașterea emoțiilor* - să-mi detectez cu mai multă precizie emoțiile și să-mi construiesc propriul "sistem de lucru" cu ele.

Unii copii sunt mai inteligenți emoțional decât alții. Inteligența emoțională se poate învăța, exersa de timpuriu, chiar din primul an de viață. Perioada preșcolară este esențială, deoarece atunci învață copiii vocabularul emoțiilor, asocierea dintre emoții și contextele de viață, exprimarea facială a emoțiilor (de pildă, învață să decodifice o frunte încruntată ca fiind semn de îngrijorare sau supărare, un zâmbet ca semn al bucuriei etc.), modalități de reacție la emoțiile celor din jur. La vârsta de 6 ani termenii utilizați pentru

descrierea emoțiilor cresc în diversitate și cantitate. Copiii devin capabili să poarte discuții cu alții despre emoțiile lor interne sau pot să asculte ce spun ceilalți despre emoțiile lor.

Multe cadre didactice nu sunt familiarizate cu noile metode interactive pe care învățarea comportamentelor pozitive socio-emoționale, le cer. Ele se tem că aceste metode vor duce la dezordine, pierderea controlului clasei.

De asemenea, cadrele didactice trebuie să fie bine informate în privința resurselor pe care școala le pune la dispoziție, asupra suportului fizic, psihic, financiar și chiar asupra devotamentului cu care se participă la aceste programe de dezvoltare. Este bine de știut de la început pe ce te bazezi ca să poți și ce poți realiza.

În școlile unde s-au demarat programe de dezvoltare a inteligenței emoționale, elevii au avut posibilitatea să preia, participând an de an la nivelele propuse de program, aspecte educaționale specifice caracteristicilor individuale: vârstă, sex, Q.I. De asemenea important, elevii au interacționat regulat cu adulții care i-au înțeles și au îmbunătățit programul în funcție de cerințele specifice fiecărei clase. Copiii beneficiază cel mai mult de acest program când sunt implicate atât cadrele școlii la care merg, cât și părinții.

Educația și chestiunile legate de școală sunt esența vieții de familie în anii în care copiii noștri traversează o perioadă critică și pe care îi petrecem împreună cu ei odată ce au trecut de vârsta primei copilării. Pot fi perioade de tristețe, tensiuni și dispute, sau de fericire, dezvoltare și afecțiune. În realitate e sigur că toți copiii trec prin diverse probleme, provocarea cadrelor didactice și a părinților este de a le echilibra cu lucruri bune. Aceasta depinde de cât suntem noi dispuși să vorbim cu copiii într-un mod care-i ajută să-și exerseze aptitudinile inteligenței emoționale. În acest fel, vom avea parte de mai puține cazuri de „suprastimulare emoțională” și de o mult mai mare înțelegere a sentimentelor copiilor.

Învățând să comunicăm cu copiii, ne vom bucura împreună cu familiile acestora de o inteligență emoțională armonios dezvoltată. „Devenind mai echilibrați emoțional, va crește și siguranța lor și încrederea în sine; curiozitatea lor își va găsi căi firești de exteriorizare, vor învăța cum să-și câștige independența și autenticitatea în gândire și comportament, își vor dezvolta capacitatea de a face alegeri responsabile.” (Daniel Goleman).

Metode pentru dezvoltarea abilităților emoționale:

- Asigură-i un mediu sigur și echilibrat;
- Zâmbește-i;
- Învăță-l să-și conștientizeze și să-și exprime emoțiile; arată empatie când copilul este supărat: „Ce s-a întâmplat? Ești supărat pentru că Robert nu se joacă cu tine?”, „Poate nu-i place să se joace cu mingea, propune-i să vă jucați împreună altceva”;
- Explică-i de ce spui „nu”, în loc de doar „nu”;
- Laudă-l pentru un comportament pozitiv și încurajează efortul;
- Explică-i când și cum acțiunile sale îi afectează pe alții.

Copilul inteligent din punct de vedere emoțional:

- este conștient de emoțiile sale și vorbește liber despre ele;
- recunoaște emoțiile celor din jurul său;

- comunică ușor despre ceea ce îl interesează sau îl preocupă;
- știe să spună *nu* fără să îi rănească pe ceilalți;
- are un bun management al emoțiilor negative;
- are comportamente rezonabile chiar și atunci când lucrurile nu merg așa cum și-ar dori și nu abandonează o activitate, nici atunci când devine dificilă;
- are bine dezvoltat sistemul motivațional – de pildă, nu face unele activități doar pentru că i-au fost cerute să le facă sau doar cat este supravegheat, ci le face pentru că a înțeles că sunt utile pentru propria dezvoltare și îi oferă beneficii;
- este sigur pe el în majoritatea situațiilor, iar atunci când simte că nu se descurcă, cere ajutorul;
- se adaptează rapid la situații/ persoane noi;
- nu îi este teamă să pună întrebări sau să își afirme preferințele;
- are prieteni cu care se relaxează dar de la care deopotrivă învață modele noi de comportament.

Sistemul educațional pune în mod tradițional accentul pe cele trei activități fundamentale - scris, citit, socotit - toate caracteristice emisferei stângi (dominată de raționalitate), excluzând aproape educarea facultăților emisferei drepte care este sediul imaginației, orientării spațiale, decodării muzicii, culorii, ritmului, creativității (dominanta sa fiind intuiția).

Pentru ca acești copii să nu aibă probleme emoționale în viitor, școala trebuie să găsească mereu noi posibilități, noi metode și resurse de a le dezvolta capacitățile, în special inteligența emoțională- cea mai valoroasă achiziție pe care se pot baza oricând în viitor.

Bibliografie:

1. DANIEL GOLEMAN, *Inteligența emoțională*, Editura Curtea Veche, București, 2001
2. MIHAELA ROCO, *Creativitatea și inteligența emoțională*, Editura Polirom, Iași, 2001
3. CECILIA SAS (coord.), *Cunoașterea și dezvoltarea competenței emoționale*, Editura Universității din Oradea, 2010
4. JEANNE SEGAL, *Dezvoltarea inteligenței emoționale*, Editura Teora, 2000

METODE ȘI INSTRUMENTE DE CUNOAȘTERE A PERSONALITĂȚII ELEVILOR

Prof. **POPESCU FLORIANA**, Școala Gimnazială Șerboeni

După cum știm, personalitatea are o multitudine de definiții, dar din punctul meu de vedere, definiția lui G. Allport este foarte completă: “O constelație dinamică a însușirilor psiho-fizice, proprii fiecărui individ care îi determină gândirea și comportamentul.” Allport se referă la trei tipuri de trăsături: “cardinale”, “principale” și “secundare”. Înțelegerea și cunoașterea personalității unui elev sau a oricărei ființe umane, a determinat o explozie a

tendințelor de cuantificare și de cunoaștere a persoanei cu ajutorul testelor, psihotehnicii și a psihologiei aplicate.

Practica pedagogică demonstrează că în domeniul instrucției și al educației, strategiile didactice identice generează rezultate diferite. Pentru o acțiune eficientă, orice educator trebuie să renunțe la tipare unice și la prejudecăți și să-și direcționeze acțiunea bazându-se pe cunoașterea capacităților, intereselor și atitudinilor elevilor. Fiecare educator trebuie să caute în elevul său ceea ce este mai bun și să pună în valoare potențialitățile fiecăruia. Tendința actuală de individualizare a formării și instruirii, impune dezvoltarea la profesori a simțului diagnostic și utilizarea unor metodologii adecvate de cunoaștere.

Pentru a diagnostica și a interveni corect, profesorul trebuie să identifice precis dificultățile de învățare, trebuie să ajungă la rădăcina problemei. Pentru a cunoaște capacitățile fiecărui elev, profesorul trebuie să efectueze mai multe probe pentru testarea fiecărei sarcini dintr-o “ierarhie a procesului de învățare”, iar rezultatele vor indica ce sarcini pot fi sau nu îndeplinite de fiecare elev. Aici nu contează rezultatele mediilor obținute de elevii unei clase și nici rezultatele unui elev, ci faptul că, de exemplu, un elev a rezolvat 7 probleme din 10. Contează care au fost făcute și care nu. Și așa se poate determina cu ajutorul testelor capacitatea fiecărui elev, iar profesorul își va da seama cât poate cere de la fiecare elev.

Există aspecte care influențează negative evaluările realizate de profesori. Cum ar fi lipsa de competență sau subiectivismul, s-au dovedit a fi dăunătoare. Un exemplu ar fi etichetarea negativă care duce la “stigmatizare” și apoi la „demotivare” școlară. Alt aspect este imaginea care și-o face profesorul despre un elev, adică elev bun, mijlociu sau slab. Știm că acest lucru influențează notarea pe baza că elevii buni nu pot avea decât performanțe bune, iar cei slabi nu se pot plasa decât la un nivel scăzut. Un educator corect va nota după răspunsul primit la o întrebare anume pusă de profesor.

Există numeroase căi prin care putem cunoaște un elev, dar trebuie să subliniem faptul că psihologia este o știință probabilistică, prin cunoașterea psihologică nu se ajunge la certitudine, fiind doar o cunoaștere probabilistică. De aceea, în domeniul psihologiei nu stabilim un diagnostic, ci un prognostic.

Cunoașterea în domeniul aptitudinilor este mai avansată când se pune problema cunoașterii trăsăturilor de caracter, subiecții activează mecanisme de apărare, etalează doar aparențe în spatele cărora ascund trăsăturile autentice. Pentru a evita neajunsurile s-au înregistrat reacțiile subiecților în situații imaginare, dar și aceste instrumente au dezavantaje,

deoarece trebuie demonstrată corespondența dintre manifestările subiecților în situația imaginară și cea reală.

Există o tendință unanim acceptată de împărțire a metodelor de cunoaștere în două categorii: - metode clinice (observația, convorbirea și metoda biografică) și metode psihometrice sau experimentale (experimentul, testul și chestionarul). Din punctul de vedere al scopului, metodele clinice își propun o cunoaștere cât mai amănunțită a persoanei, în timp ce metodele psihometrice se orientează spre stabilirea rangului persoanei, poziția sa în raport cu o populație normală. De aceea, orientarea predominantă în cazul metodelor clinice este cea calitativă, iar în cazul metodelor psihometrice este cea cantitativă.

În legătură cu gradul de precizie și obiectivitate, metodele psihometrice sunt mult mai exacte, specificându-se de fiecare dată limitele de eroare. Metodele clinice au un grad mai scăzut de obiectivitate, deoarece depind de subiectivitatea celui care face analiza.

Chestionarul este un set de întrebări, bine organizate și structurate pentru a obține date cât mai exacte cu privire la o persoană sau un grup de persoane, și ale căror răspunsuri sunt consemnate în scris. Este cea mai obișnuită metodă de colectare a datelor și se bazează pe autoraportările subiecților la propriile lor percepții, atitudini sau comportamente, mai ales când investigația cuprinde o populație mai largă.

Marele avantaj al chestionarului este că valorizează introspecția și prin aceasta investigatorul măsoară percepții, atitudini și emoții subiective. Pot fi repetate și prin observație, dar după cum am constatat anterior, deseori legăturile dintre comportament și unele stări interne nu sunt mereu reale.

Principalul dezavantaj este acela că noi nu suntem siguri dacă persoanele dau raportări ale propriilor simțăminte. Tendința de fațadă pe care unii o manifestă, îi determină să-și ascundă sentimentele și atitudinile care nu sunt acceptate social. Acest dezavantaj este sporit în cazul chestionarului față de convorbire, deoarece nu există un contact direct cu subiectul și nu avem indicii cu privire la sinceritatea răspunsurilor.

Metoda testelor – deși este una dintre cele mai folosite metode pentru cunoașterea psihologică a persoanei, nu se recomandă a fi utilizată decât de specialiști și atunci cu mare prudență, interpretarea rezultatelor făcându-se în funcție de valoarea diagnosticată a testului.

Funcția principală a testelor psihologice este de a măsura diferențele dintre indivizi în diferite situații. Cu ajutorul testelor putem obține, într-un timp relativ scurt, informații destul de precise, cuantificabile, obiective și se poate formula un pronostic. Există numeroase definiții date testului, dar într-o definiție sintetică este o probă standardizată din punct de vedere al sarcinii propuse spre rezolvare, al condițiilor de aplicare și instrucțiunilor date.

Elaborarea unui test presupune o activitate de cercetare laborioasă prin care se stabilesc structura internă a testului, aspectele psihologice, precum și sistemul de evaluare și valoarea pe care o are pentru cunoaștere și predicție. Testele s-au dezvoltat într-un ritm accelerat, utilizându-se în prezent în practica psihologică peste 10.000 de teste.

În acest fel, putem distinge următoarele categorii de teste:

- teste de inteligență și dezvoltare mintală care măsoară aptitudinea cognitivă generală;
- teste de aptitudini și capacități care măsoară aptitudinile de grup cele specifice;
- teste de personalitate care măsoară însușiri de temperament și caracter, iar acestea se împart în două categorii: teste obiective de personalitate și tehnici proiective în încercarea de a studia inconștientul;
- teste de cunoștință sau docimologice care măsoară nivelul cunoștințelor acumulate de subiecți.

Există însă câteva obiecții aduse testelor de psihologie:

- testarea psihologică presupune etichetarea unui individ, fapt care poate avea consecințe negative, dăunătoare subiectului;
- aceste teste nu sunt suficient de valide pentru a fi folosite în luarea unor decizii individuale;

Trei aspecte sunt importante în legătură cu utilizarea testelor în școală:

- diagnosticul și tratamentul dificultăților educaționale;
- selecția și repartizarea elevilor la nivelul educațional potrivit;
- validarea psihometrică.

Diagnosticul presupune identificarea surselor care generează diferite probleme. Un exemplu ar fi acei copii care deranjează ora sau au un comportament neadecvat. Logica ce stă la baza folosirii testelor în diagnostic este obținerea unei cantități maxime de informații psihologice folosind un număr minim de teste.

Testele psihologice în selecție sunt instrumente în grup, își găsesc mai bine aplicarea în selecția nivelului educațional și sunt bune decât interviurile sau recomandările profesorului.

Prin perfecționarea și validarea lor, testele pot să aducă o contribuție importantă la identificarea factorilor ce conduc la succes sau eșec, deci la dezvoltarea teoriilor din domeniul psihologiei educaționale.

BIBLIOGRAFIE:

- 1.HĂVÂRNEANU, C., "Cunoașterea psihologică a persoanei", Editura Polirom, Iași, 2000.
- 2.COSMOVICI, A., IACOB, L., (coord.), "Psihologie școlară", Editura Polirom, Iași, 1998.

CE ÎNSEAMNĂ A FI PROFESOR EUROPEAN

Prof. **CRISTESCU IOANA**, Școala Gimnazială Șerboeni

În contextul actual al evoluțiilor din Europa se pune din ce în ce mai mult accent pe creșterea rolului educației și, în general, al procesului de formare/dezvoltare profesională în acord cu provocările declanșate în acest stadiu al afirmării societății cunoașterii și al lansării ideii învățării pe toată durata vieții.

O consecință firească a acestui fapt o constituie necesitatea creșterii calității procesului educațional și, în legătură cu această aspirație, îmbunătățirea imaginii publice a profesiei de profesor.

Noul tip de profesor nu trebuie să fie neapărat un super-profesor, ci ar trebui să îndeplinească unele calități esențiale:

- să aibă o identitate europeană
- să aibă cunoștințe despre contextul european
- să adere la multiculturalismul european
- să aibă competențe de a utiliza alte limbi europene
- să manifeste un profesionalism de tip european
- să adere la ideea de cetățenie europeană
- să cunoască măsura calității europene.

Profesorul european trebuie să știe să formeze tânărul care trăiește în această lume extrem de flexibil și să îl înarmeze cu calități necesare pentru a reuși în societatea cunoașterii și pentru a-și asuma pe cont propriu sarcina de a învăța pe toată durata vieții.

Tânărul format în școala de azi va trebui:

- ✓ să fie motivat să învețe
- ✓ să învețe să învețe
- ✓ să știe să proceseze informații esențiale
- ✓ să folosească noile tehnologii informaționale
- ✓ să dispună de creativitate și de capacitatea de inovare
- ✓ să rezolve problemele ivite
- ✓ să comunice eficient.

Profesorul european trebuie să se formeze în cadrul Departamentului pentru Pregătirea Personalului Didactic. Trebuie să fie preocupat de cunoaștere, trebuie să aibă foarte multe competențe printre care și:

- competențe de organizare instituțională

- ❖ de a participa la lucrul în grup
- ❖ de a organiza activități cu diferite clase
- ❖ de a organiza timpul, spațiul, resursele de care dispune o școală
- ❖ de a colabora cu ceilalți profesori în realizarea unor proiecte de interes comun
- competențe de organizare a clasei de elevi
  - ❖ de a organiza clasa pentru a o transforma într-un mediu plăcut de învățare
  - ❖ de a gestiona timpul, locul și spațiul în care se desfășoară activitatea
- competențe de relaționare
  - ❖ de a-și asuma responsabilități
  - ❖ de a pendula cu abilitate între a se concentra pe sarcini și a se concentra pe relațiile cu elevii
- competențe de comunicare
  - ❖ de a purta discuții libere cu elevii
  - ❖ de a se face înțeleș
  - ❖ de a crea oportunități în feed-back-ul elevilor săi
- competențe de planificare
  - ❖ de a identifica nevoile elevilor
  - ❖ de proiectare la nivelul disciplinar și interdisciplinar
  - ❖ de a alege metodologia, mijloacele didactice în funcție de obiectivele stabilite
- competențe didactico-metodologice
  - ❖ de a alege metodele în funcție de stilul de învățare al elevilor
  - ❖ de a opera cu diferite metode și strategii pentru a satisface diferitele nevoi
  - ❖ de a utiliza diferite instrumente pentru elevii cu nevoi speciale
- competențe de management al resurselor externe
  - ❖ de a gestiona colaborări în afara școlii
  - ❖ de a transfera problemele educaționale la nivel politic
  - ❖ de a interacționa cu specialiști din afara școlii
- competențe psihopedagogice
  - ❖ de a utiliza liste de verificare pentru identificarea diverselor modalități și stiluri de învățare ale elevilor

- ❖ de a realiza diferite activități complexe
- ❖ de a stăpâni diferite modele de învățare
- competențe reflective
  - ❖ de a reflecta asupra activității desfășurate
  - ❖ de a învăța făcând
  - ❖ de a analiza procesele începute și de a schimba alegerile făcute pe baza datelor colectate ulterior
- competențe de tip european
  - ❖ de a cunoaște instituțiile europene implicate în procesul de predare-învățare
  - ❖ de a cunoaște metodologia didactică utilizată în alte țări europene privind disciplina sa
  - ❖ de a găsi și utiliza instrumente de reglementare și eficientizare a activităților educaționale oferite de Comisia Europeană.

Profesorul european este un profesor nou, modern, cu o viziune amplă asupra procesului instructiv-educativ. El trebuie să fie și profesor, și coleg, și prieten elevului, mentor, model, pentru a putea educa tinerii societății viitoare.

SFÂNTUL ANDREI SAU HALLOWEEN

Prof. **GHIȚULESCU DANIELA**, Liceul Tehnologic Costești Argeș

Din păcate, devine un obicei tipic românilor acela de a îmbrățișa cu brațele larg deschise tot ce provine din vest și de a da deoparte tot ceea ce ne singularizează și ne particularizează față de restul lumii.

Se întâmplă acest lucru în cele mai variate domenii: felul în care ne îmbrăcăm, vorbim, în care ne distrăm și în privința lucrurilor care ne plac. Ceea ce este mai dureros este faptul că până și obiceiurile și tradițiile care ne sunt specifice sunt tratate cu superficialitate sau chiar ignorate complet în favoarea altora străine. Nu că acestea ar fi inferioare dar mi se pare nejustificată devalorizarea tradițiilor noastre.

Ca profesor de engleză contactul cu civilizația și cultura engleză și americană este unul firesc și inevitabil. Sărbători precum Valentine'sDay, 4th July, Halloween, Thanksgiving, Guy FawkesDay sunt tipice culturii englezești. Lăudabil este faptul că englezii știu să le aprecieze, să le respecte și mai ales să le promoveze, iar acest ultim lucru este punctul lor forte. Se pricep atât de bine încât aproape oricine este ferm convins că ceea ce-ți sugerează ei este cu mult mai bun decât ceea ce tu ai deja.

Un exemplu tipic este sărbătoarea de Halloween! Îmi este peste putință să înțeleg de ce românii o preferă pe aceasta când noi avem o sărbătoare similară – Sfântul Andrei. Istoric vorbind, cele două sărbători au trăsături similare, începând chiar cu denumirea lor. În

popor Sfântul Andrei poartă numele și de Sărbătoarea tuturor sfinților așa cum Halloween își trage originile din „AllHallowsDay”, sărbătoare precreștină. Vechii celți credeau că la sfârșitul verii, pe 31 octombrie, ordinea firească a lucrurilor se rupea, timpul și spațiul deveneau incerte, iar spiritele morților bântuiau fostele lor familii. Romanii au suprapus această sărbătoare peste una specifică lor, păstrând însă caracterul ei mistic. În America, Halloween a fost adus în anii 1840 de către imigranții irlandezi. Ei au adus obiceiul colindatului pe la familiile morților ce dădeau în dar așa-numitele „soulcakes”: în schimbul promisiunilor că se vor ruga pentru sufletele răposaților, colindătorii primeau în dar câte o prăjitură pentru fiecare rugăciune. În încercarea de a da o conotație religioasă acestei sărbători, biserica a încurajat această practică în speranța de a anula superstițiile conform cărora morții revin la casele lor pentru a mânca și a bea apă. Tinerele femei credeau că în această noapte își pot afla ursitul prin intermediul unor anumite practici. Începând cu secolul al XX-lea, sărbătoarea își pierde din încărcătura mistică și religioasă devenind mai mult un motiv de socializare între vecini. Americanii sunt fani înrăiți ai acestei sărbători; statistic vorbind, ei cheltuiesc 6,9 miliarde de dolari cu această ocazie, Halloween-ul fiind a doua sărbătoare ca amploare din America.

Pentru cei familiarizați cu superstițiile și tradițiile ce însoțesc noaptea de Sfântul Andrei, obiceiurile americane amintite mai sus sunt teribil de asemănătoare, dacă nu chiar identice, cu cele ale românilor. Noaptea de 1 noiembrie este recunoscută în popor ca noaptea când „umblă strigoi”, „se fură mana vacilor” și „rodul livezilor”. În noaptea aceasta spiritele rele umblă pe pământ, lupii prind glas și devin mai periculoși. Împotriva primejdiei, oamenii folosesc ca principal element apotropaic usturoiul pe care îl agață la streășină sau îl ascund în cele patru colțuri ale casei. Tot în noaptea aceasta se fac „vrăji” pentru găsirea ursitului și se prognozează vremea pentru anul următor.

Nu spune nimeni că toate aceste practici și obiceiuri sunt reale și verificabile sau că ar trebui să le aplicăm. Ideea e că sunt ale noastre, ni le-au încredințat strămoșii noștri și am putea măcar să le recunoaștem și să le apreciem. Copii de astăzi nu le recunosc și spun că sunt prostii și asta numai pentru că nu sunt familiarizați cu ele, nimeni nu le-a vorbit de ele. Mulți dintre părinții lor le-au uitat sau poate nici ei la rândul lor nu le-au cunoscut. Aspectul comercial al sărbătorii de Halloween este cu mult mai pe placul lor, cu atât mai mult cu cât ziua de Sfântul Andrei trece adeseori nemarcată în vreun fel.

Și atunci ce se impune pentru a remedia o astfel de „neglijență”? Din păcate copiii sunt mult mai atrași de aspectul distractiv decât de cel formativ al educației. Și atunci poate că și noi, ca popor, ar trebui să învățăm să ne promovăm specificul național: sub un festivism mascat am putea strecura și acest aspect formativ. Dacă tinerii apreciază și reacționează mai bine la aspectul festiv, școala le poate oferi acest lucru sub apanajul protejării propriilor noastre valori și tradiții. Pe lângă latura distractivă, copiii noștri se familiarizează cu toate acele practici și tradiții vechi specifice nouă, dar care tind să fie neglijate de aspectul comercial al unei astfel de sărbători.

Apare firesc o întrebare: de ce românii sărbătoresc un Halloween care nu e al lor? Atât de deficitar să fim la capitolul promovarea propriilor valori naționale?

FIȘE DE RECUPERARE – DEZVOLTARE

Prof. POPESCU FLORIANA, Școala gimnazială Șerboeni

Scrierea corectă cu „ia” și „i-a” fișă exercițiu

1. Alege forma corectă:
  - a. Ionel ia / i-a cartea de pe bancă.
  - b. Elevul ia / i-a dat un buchet de flori.
  - c. Cerna ia / i-a dăruit colegei sale un pix.
2. Completează spațiile libere folosind cuvintele *ia* sau *i-a*:
 Pomul curățat de fata cea harnică a moșului s-a aplecat până la pământ.
 – .... pere, te rog! ... spus părul bucuros.
 Fetița ... pere bune, galbene și zemoase și mănâncă cu poftă.
 Părul o îndeamnă să ... pere și să pună în coșuleț, să aibă pentru drum.
 Fetița ... mulțumit părului pentru generozitatea lui.

Scrierea corectă cu „ia” și „i-a” fișă de recuperare

1. Transformă propoziția după model:
Model:
Fata dă mamei un buchet de flori.
Fata i-a dat mamei un buchet de flori.
  - a. Mama îi face cadou Ilenei o păpușă.
 .....
  - b. Tata îi cumpără lui Marius o bicicletă.
 .....
  - c. Dorel îi spune adevărul mamei sale.
 .....
2. Alcătuiți câte un enunț cu următoarele cuvinte: *i-a strigat, ia, i-a felicitat.*
 .....
 .....
 .....

Scrierea corectă cu „ia” și „i-a” fișă de dezvoltare

1. Completează cu *i-a* sau *ia* după caz:
 Prima zi de școală .... Strâns pe elevi în curtea școlii.
 Daniel ... dat cartea împrumutată.
 Spiridon ... cărțile oferite de învățătoare.
 ... să ascuți această melodie!
 Irina îmbracă ... cea nouă.
2. Alcătuieste câte două enunțuri cu ajutorul cuvintelor *ia* și *i-a*:
 .....
 .....
 .....
 .....

Scrierea corectă cu „nea” și „ne-a” fișă exercițiu

1. Alege forma corectă:
  - a. *Nea / Ne-a* Sandu este marinar.

- b. Bunicul *nea / ne-a* adus daruri de sărbători.
  - c. Fulgii de *nea / ne-a* zboară ca niște roiuri de albine.
2. Alcătuieste câte o propoziție folosind cuvintele *nea / ne-a* :

.....
 .....

Scrierea corectă cu „ nea ” și „ ne-a ” fișă de recuperare

1. Transformă propoziția după model:

Model:

Mama ne aduce pâine.

Mama ne-a adus pâine.

Tata ne ajută la teme.

.....

Bunica ne povestește lucruri interesante.

.....

Iarna ne învelește pământul cu o plapumă pufoasă de zăpadă.

.....

2. Alcătuiți câte un enunț cu următoarele cuvinte: *Nea Mihai, ne-a vizitat, de nea* :

.....

.....

.....

Scrierea corectă cu „ nea ” și „ ne-a ” fișă de dezvoltare

1. Alcătuieste enunțuri în care cuvântul *nea* să aibă mai multe înțelesuri :

.....

.....

2. Explică folosirea cratimei în exemplele următoare :

Lucian ne-a adus ursuleți și mașinuțe.

Ne-a rămas în casă mirosul de cozonac.

Scrierea corectă cu „ la ” și „ l-a ” fișă exercițiu

1. Alege forma corectă :

a. Pe Mihai *la / l-a* cunoscut în tabără.

b. Mama *la / l-a* prins cu minciuna.

c. *La / L-a* bunici au venit nepoții.

2. Alcătuieste câte o propoziție folosind cuvintele *la / l-a* :

.....

.....

Scrierea corectă cu „ la ” și „ l-a ” fișă de recuperare

1. Transformă propoziția după model:

Model:

Marius îl laudă pe Cristian.

Marius l-a lăudat pe Cristian.

Mihai îl ajută la teme..

.....
Pisoii îl pândesc pe șoricel..

.....
Boierul îl vede pe cocoș.

.....
2. Alcătuieste câte un enunț cu următoarele cuvinte: *l-a văzut, la școală, la noi, l-a auzit* :

.....
.....
.....

Scrierea corectă cu „ la ” și „ l-a ” fișă de dezvoltare

1. Completează cu *l-a* sau *la* după caz:

... noi prin fereastra deschisă a intrat un pui de rândunică. Dragoș ... prins. ... ținut în mână și ...mângâiat. Se gândea să-l pună în colivie. Mama ... văzut și ... certat. Dragoș ... dus afară și i-a dat drumul.

2. Explică scrierea cuvintelor subliniate :

Ruxandra merge *la* teatrul de păpuși. *L-a* întâlnit pe drum pe Cătălin. Ea *l-a* rugat să meargă împreună la teatru. El a acceptat cu plăcere.

Cum adaptăm modul de predare dacă avem în clasă un elev cu dificultăți de învățare a noțiunii *primul – ultimul*

Se așează 5 elevi unul după altul. Se identifică primul și ultimul elev.

1. Primul și ultimul elev din rândul anterior își schimbă locul. Se identifică acum poziția celor doi elevi.
2. Se deschide cartea de matematică. Se identifică prima și ultima pagină.
3. Patru elevi intră în clasă în șir. Se identifică primul și ultimul elev.
4. Se așează 4 bețișoare diferit colorate pe bancă. Se identifică primul și ultimul bețișor specificând culoarea lui.

Cum adaptăm modul de predare dacă avem în clasă un elev cu dificultăți de învățare a noțiunii *aproape – departe*

1. Se așează doi colegi de clasă astfel : unul mai aproape și celălalt mai departe de elevul care a întâmpinat dificultăți de învățare a noțiunii *aproape – departe*. Acesta are sarcina de a identifica întâi pe cel care se află mai aproape de el, apoi pe cel care se află mai departe de el.

2. Elevul este așezat între colegi. Are sarcina de a identifica pe cei care se află mai aproape și mai departe de el.

3. Elevul primește un desen care reprezintă doi copaci : unul aproape, celălalt mai departe. Are sarcina de a identifica arborele care se află mai aproape, apoi pe cel care se află mai departe de el. Se observă mărimea lor.

4. Elevul primește o planșă ce reprezintă un aspect de toamnă. Are sarcina de a numi obiectele care se află mai aproape, apoi pe cele care se află mai departe de persoana sa.

Cum adaptăm modul de predare dacă avem în clasă un elev cu dificultăți de învățare a noțiunii *interior – exterior*

1. Pe catedră se află un cerc din sârmă și câteva castane. Elevul are sarcina de a așeza toate castanele în interiorul cercului. Așează apoi o castană în exteriorul lui.
2. Se așează pe catedră un triunghi și un dreptunghi mai mare din sârmă. Elevul are sarcina de a așeza triunghiul în interiorul dreptunghiului, apoi să îl așeze în exteriorul lui.
3. Pe catedră se află o trăistuță, iar lângă ea un măr și o pară. Elevul are sarcina de a pune para în interiorul trăistuței, iar mărul în exteriorul ei.
4. Elevul primește un jeton pe care se află desenat un coteț în care se află un câine, iar lângă coteț un os. Elevul are sarcina de a preciza cine se află în interiorul cotețului și ce se află în exteriorul lui.

**CHESTIONAR
DE IDENTIFICARE A GRADULUI DE SATISFAȚIE A ELEVILOR
A ELEVILOR CU PRIVIRE LA DISCIPLINA MATEMATICĂ**

Prof. IORDACHE MIHAELA, Școala gimnazială Șerboeni

Elaborarea , aplicarea si interpretarea chestionarului privind stilul de comunicare perceput.

Etape necesare.

1.Pregătirea grupului in vederea aplicării chestionarului.

- a) **o pregătire de conținut**, in care are loc discuție cu membrii grupului , despre proprietățile unui discurs, si lămurirea termenilor dificili întâlniți in chestionar.
- b) **o pregătire tehnica**, ce presupune împărțirea foilor de răspuns fiecărui subiect sau instruirea subiecților pentru a da răspunsul la fiecare întrebare prin notarea in dreptul întrebării a numărului de puncte acordat(**in foarte mica măsura -1p, in mica măsura -2p, intr-o oarecare masura-3p, in mare măsura -4p, in foarte mare masura-5p**)

2. Aplicarea chestionarului

3.Construirea profilului discursului.

În aceasta etapa , pe orizontala sunt notate cele cinci unitatea de măsura,iar pe verticala 7 proprietăți care caracterizează actul didactic al profesorului de matematică, in dreptul fiecăreia trecându-se punctajul obținut din media aritmetica a punctelor obținute de la toți membrii grupului.

În acest fel,unind cele7 semne se obține gradul de satisfacție a elevului în raport cu disciplina matematică. Orientarea generala(pozitiva sau negative) a caracteristicilor indica gradul de satisfacție a elevilor.

Astfel, daca proprietățile sunt prezente intr-o măsura ce tinde către partea de sus a scării de atitudine, înseamnă un grad ridicat de satisfacție a elevilor în raport activitatea dumneavoastră la clasă, iar dacă este orientat în partea de jos a scării de valori, atunci trebuie îmbunătățit prin mijloace si procedee adecvate.

Interpretarea chestionarului.

Nr crt.	Caracteristicile actului didactic	In foarte mica măsura 1p	In mica măsura 2p	In oarecare măsura 3p	In mare măsura 4p	In foarte mare măsura 5p
1.	Adaptarea conținutului științific la particularitățile de vârstă ale elevilor.					
2.	Accesibilitatea limbajului folosit.					
3.	Aplicarea metodelor moderne					
4.	Utilizarea calculatorului în procesul didactic.					
5.	Dozarea efortului depus de elev					
6.	Obiectivitatea evaluării					
7.	Empatia-comunicarea cu elevii					

**Chestionar
de identificare a gradului de satisfacție a elevilor
a elevilor cu privire la disciplina matematică**

Nr crt.	Întrebarea	In foarte mica măsura	In mica măsura	In oarecare măsura	In mare măsura	In foarte mare măsura
1.	Matematica ocupă un loc important în preocupările voastre?					
	Conținuturile teoretice ale lecțiilor sunt prea complicate?					
2.	Discursul are elemente de atractivitate?					
	Folosesc termeni greu de înțeles, neologisme prea multe?					
	Ritmul vorbirii este prea rapid, sau este monoton?					
3.	Metodele folosite sunt moderne?					
4.	Ar trebui să folosesc mai des calculatorul la ora de matematică?					
5.	Temele pentru acasă sunt prea multe?					

6.	Notele pe care le ai la matematică sunt corespunzătoare cunoștințelor tale și pe măsura eforturilor depuse de tine?										
	În cazul în care consideri că nota nu reflectă cunoștințele tale, precizează în ce măsură ești de acord cu										
	<u>Notele sunt influențate de:</u> Notele de la celelalte materii Disciplina elevului în timpul orei Simpatia/antipatia profesorului față de unii elevi.	Foarte mult	Mult	Puțin	Foarte puțin	Deloc					
7.	M-ați considerat vreodată prietena voastră?										
	Mi-ați putea comunica și alte preocupări ale voastre?										

Bibliografie:

Calitate in mentoratul educațional - suport de curs-Liliana Ezechil.

METODE ȘI INSTRUMENTE DE CUNOAȘTERE A PERSONALITĂȚII ELEVILOR

Prof. **CRISTESCU IOANA**, Școala Gimnazială Șerboeni

După cum știm, personalitatea are o multitudine de definiții, dar din punctul meu de vedere, definiția lui G. Allport este foarte completă: “O constelație dinamică a însușirilor psiho-fizice, proprii fiecărui individ care îi determină gândirea și comportamentul.” Allport se referă la trei tipuri de trăsături: “cardinale”, “principale” și “secundare”. Înțelegerea și cunoașterea personalității unui elev sau a oricărei ființe umane, a determinat o explozie a tendințelor de cuantificare și de cunoaștere a persoanei cu ajutorul testelor, psihotehnicii și a psihologiei aplicate.

Practica pedagogică demonstrează că în domeniul instrucției și al educației, strategiile didactice identice generează rezultate diferite. Pentru o acțiune eficientă, orice educator trebuie să renunțe la tipare unice și la prejudecăți și să-și direcționeze acțiunea bazându-se pe cunoașterea capacităților, intereselor și atitudinilor elevilor. Fiecare educator trebuie să caute în elevul său ceea ce este mai bun și să pună în valoare potențialitățile fiecăruia. Tendința actuală de individualizare a formării și instruirii, impune dezvoltarea la profesori a simțului diagnostic și utilizarea unor metodologii adecvate de cunoaștere.

Pentru a diagnostica și a interveni corect, profesorul trebuie să identifice precis dificultățile de învățare, trebuie să ajungă la rădăcina problemei. Pentru a cunoaște capacitățile fiecărui elev, profesorul trebuie să efectueze mai multe probe pentru testarea fiecărei sarcini dintr-o “ierarhie a procesului de învățare”, iar rezultatele vor indica ce sarcini pot fi sau nu îndeplinite de fiecare elev. Aici nu contează rezultatele mediilor obținute de elevii unei clase și nici rezultatele unui elev, ci faptul că, de exemplu, un elev a rezolvat 7 probleme din 10. Contează care au fost făcute și care nu. Și așa se poate determina cu ajutorul testelor capacitatea fiecărui elev, iar profesorul își va da seama cât poate cere de la fiecare elev.

Există aspecte care influențează negative evaluările realizate de profesori. Cum ar fi lipsa de competență sau subiectivismul, s-au dovedit a fi dăunătoare. Un exemplu ar fi etichetarea negativă care duce la “stigmatizare” și apoi la „demotivare” școlară. Alt aspect este imaginea care și-o face profesorul despre un elev, adică elev bun, mijlociu sau slab. Știm că acest lucru influențează notarea pe baza că elevii buni nu pot avea decât performanțe bune, iar cei slabi nu se pot plasa decât la un nivel scăzut. Un educator corect va nota după răspunsul primit la o întrebare anume pusă de profesor.

Există numeroase căi prin care putem cunoaște un elev, dar trebuie să subliniem faptul că psihologia este o știință probabilistică, prin cunoașterea psihologică nu se ajunge la certitudine, fiind doar o cunoaștere probabilistică. De aceea, în domeniul psihologiei nu stabilim un diagnostic, ci un prognostic.

Cunoașterea în domeniul aptitudinilor este mai avansată când se pune problema cunoașterii trăsăturilor de caracter, subiecții activează mecanisme de apărare, etalează doar aparențe în spatele cărora ascund trăsăturile autentice. Pentru a evita neajunsurile s-au înregistrat reacțiile subiecților în situații imaginare, dar și aceste instrumente au dezavantaje, deoarece trebuie demonstrată corespondența dintre manifestările subiecților în situația imaginară și cea reală.

Există o tendință unanim acceptată de împărțire a metodelor de cunoaștere în două categorii: - metode clinice (observația, convorbirea și metoda biografică) și metode psihometrice sau experimentale (experimentul, testul și chestionarul). Din punctul de vedere al scopului, metodele clinice își propun o cunoaștere cât mai amănunțită a persoanei, în timp ce metodele psihometrice se orientează spre stabilirea rangului persoanei, poziția sa în raport cu o populație normală. De aceea, orientarea predominantă în cazul metodelor clinice este cea calitativă, iar în cazul metodelor psihometrice este cea cantitativă.

În legătură cu gradul de precizie și obiectivitate, metodele psihometrice sunt mult mai exacte, specificându-se de fiecare dată limitele de eroare. Metodele clinice au un grad mai scăzut de obiectivitate, deoarece depind de subiectivitatea celui care face analiza.

Voi vorbi despre metoda psihometrică de cunoaștere, mai precis despre: chestionar, test și experiment.

Chestionarul este un set de întrebări, bine organizate și structurate pentru a obține date cât mai exacte cu privire la o persoană sau un grup de persoane, și ale căror răspunsuri sunt consemnate în scris. Este cea mai obișnuită metodă de colectare a datelor și se bazează pe autoraportările subiecților la propriile lor percepții, atitudini sau comportamente, mai ales când investigația cuprinde o populație mai largă.

Marele avantaj al chestionarului este că valorizează introspecția și prin aceasta investigatorul măsoară percepții, atitudini și emoții subiective. Pot fi repetate și prin observație, dar după cum am constatat anterior, deseori legăturile dintre comportament și unele stări interne nu sunt mereu reale.

Principalul dezavantaj este acela că noi nu suntem siguri dacă persoanele dau raportări ale propriilor simțăminte. Tendința de fațadă pe care unii o manifestă, îi determină să-și ascundă sentimentele și atitudinile care nu sunt acceptate social. Acest dezavantaj este sporit în cazul chestionarului față de convorbire, deoarece nu există un contact direct cu subiectul și nu avem indicii cu privire la sinceritatea răspunsurilor.

Metoda testelor – deși este una dintre cele mai folosite metode pentru cunoașterea psihologică a persoanei, nu se recomandă a fi utilizată decât de specialiști și atunci cu mare prudență, interpretarea rezultatelor făcându-se numai în funcție de valoarea diagnosticată a testului.

Funcția principală a testelor psihologice este de a măsura diferențele dintre indivizi în diferite situații. Cu ajutorul testelor putem obține, într-un timp relativ scurt, informații destul de precise, cuantificabile, obiective și se poate formula un pronostic. Există numeroase definiții date testului, dar într-o definiție sintetică este o probă standardizată din punct de vedere al sarcinii propuse spre rezolvare, al condițiilor de aplicare și instrucțiunilor date. Elaborarea unui test presupune o activitate de cercetare laborioasă prin care se stabilesc structura internă a testului, aspectele psihologice, precum și sistemul de evaluare și valoarea pe care o are pentru cunoaștere și predicție. Testele s-au dezvoltat într-un ritm accelerat, utilizându-se în prezent în practica psihologică peste 10.000 de teste.

În acest fel, putem distinge următoarele categorii de teste:

- teste de inteligență și dezvoltare mintală care măsoară aptitudinea cognitivă generală
- teste de aptitudini și capacități care măsoară aptitudinile de grup cele specifice
- teste de personalitate care măsoară însușiri de temperament și caracter, iar acestea se împart în două categorii: teste obiective de personalitate și tehnici proiective în încercarea de a studia inconștientul
- teste de cunoștință sau docimologice care măsoară nivelul cunoștințelor acumulate de subiecți;

Există însă câteva obiecții aduse testelor de psihologie:

- testarea psihologică presupune etichetarea unui individ, fapt care poate avea consecințe negative, dăunătoare subiectului
- aceste teste nu sunt suficient de valide pentru a fi folosite în luarea unor decizii individuale;

Trei aspecte sunt importante în legătură cu utilizarea testelor în școală:

- diagnosticul și tratamentul dificultăților educaționale
- selecția și repartizarea elevilor la nivelul educațional potrivit
- validarea psihometrică;

Diagnosticul presupune identificarea surselor care generează diferite probleme. Un exemplu ar fi acei copii care deranjează ora sau au un comportament neadecvat. Logica ce stă la baza folosirii testelor în diagnostic este obținerea unei cantități maxime de informații psihologice folosind un număr minim de teste.

Testele psihologice în selecție sunt instrumente în grup și își găsesc cel mai bine aplicația în selecția nivelului educațional și sunt mult mai bune decât interviurile sau recomandările profesorului.

Prin perfecționarea și validarea lor, testele pot să aducă o contribuție importantă la identificarea factorilor ce conduc la succes sau eșec, deci la dezvoltarea teoriilor din domeniul psihologiei educaționale.

BIBLIOGRAFIE:

- 1.HĂVÂRNEANU, C., “Cunoașterea psihologică a persoanei”, Editura Polirom, Iași, 2000.
- 2.COSMOVICI, A., IACOB, L., (coord.), “Psihologie școlară”, Editura Polirom, Iași, 1998.
- 3.HĂVÂRNEANU, C., “Metode de cunoaștere a elevilor”, în vol. “Psihologie școlară”, coord. A. Cosmovici, L. Iacob cap. IV., Editura Polirom, Iași, 1998.

RELAȚIILE GEOGRAFICE DINTRE ORAȘUL COSTEȘTI ȘI SPAȚIUL RURAL ADIACENT STUDIU DE SPECIALITATE

Prof. CIUCĂ LILIANA, Școala Gimnazială Vulpești, jud. Argeș

Relațiile economice ale orașelor cu zonele lor înconjurătoare constituie suportul material al dezvoltării centrelor urbane. Ele asigură cu materii unele ramuri ale industriei, cu produse agroindustriale piața urbană și, în același timp, orașul acoperă cu produse industriale necesarul spațiului rural.

Principalele tipuri de relații economice care se realizează între oraș și teritoriu sunt cele existente între industria orașelor și resursele naturale ale ariei adiacente, între consumul agroalimentar urban și agricultura spațiului rural, între industria orașelor și întreprinderile din mediul rural.

Între industria orașului Costești și unele materii prime ale zonei înconjurătoare a acestui oraș există o oarecare dependență. Astfel de legături există între întreprinderile industriei alimentare și zonele agricole din împrejurimi. Industria alimentară, întreprinderile de panificație și prelucrare a laptelui din orașul Costești își au conturate zone precise de aprovizionare.

Întreprinderea de prelucrare a laptelui de la Costești, „LACTAG S.A.” își are zona de aprovizionare extinsă spre sud, fiind conformă cu posibilitățile concrete de transport ale acestui produs animalier. Centrele de colectare a laptelui aparțin firmei MONTANSTAR. Feed – back-ul acestei relații este ilustrat de faptul că produsele lactate procesate se întorc în locul de proveniență al materiei prime în rețeaua școlară a comunelor și în unitățile comerciale din acestea.

Același lucru se poate spune și despre întreprinderea de panificație a orașului care își procură o parte a materiilor prime din spațiul rural adiacent. Din necesitatea de fixare a populației rurale, de valorificare a unor resurse, în unele localități rurale s-au înființat unități de semiindustrializare a unor produse agricole. Este cazul comunei Buzoești unde funcționează o întreprindere de morărit care asigură materia primă necesară industriei de panificație a orașului Costești.

Orașul Costești a exercitat până la mijlocul anilor '90 o influență deosebită asupra populației din zona înconjurătoare. Sporul migrator a determinat nu numai creșterea

numerică a populației ci și o revigorare a potențialului demografic, datorită aportului de populație tânără din mediul rural adiacent, pus pe seama cooperativizării agriculturii și industrializării socialiste. Astăzi o mare parte a populației acestui oraș este născută în regiunea înconjurătoare și deci mulți orașeni sunt proprietarii unor terenuri din mediul rural adiacent.

Fenomenul cu cele mai multe implicații asupra relațiilor demografice dintre oraș și zona rurală este deplasarea zilnică pentru muncă. Deși puterea de atracție a orașului Costești a scăzut din cauza absenței unui dinamism economic remarcabil, totuși acesta continuă să aibă și astăzi ponderi însemnate ale navetiștilor în totalul personalului muncitor.

Deși cu oarecare pondere în mișcarea navetistă generală fluxul dinspre oraș spre spațiul rural adiacent este mic. În majoritatea acestor situații, cei care se deplasează lucrează în domenii ca: învățământ, sănătate, administrație publică, agricultură.

Orașul Costești deține și el funcții administrative pe care le exercită pe un areal mai restrâns prin instituții precum: judecătoria orașenească, secția de poliție, biroul notarial, primăria orașului. Acest oraș preia o parte din funcțiile reședinței de județ asigurând o mai bună coordonare și dirijare a problemelor de organizare, gospodărire și rezolvare a faptelor și acțiunilor ce se cer întreprinse în profil teritorial.

O puternică legătură între orașul Costești și zona adiacentă favorizată de posibilitățile de transport, de veniturile populației și de puterea economico – administrativă a acestui centru urban, o constituie legătura comercială.

Raporturile comerciale dintre satele aflate în zona de influență și orașul Costești cunosc două nuanțe: una legată de raporturile dintre magazinele sătești și depozitele de mărfuri din oraș și alta reieșită din deplasarea populației rurale la oraș și aprovizionarea directă din magazinele acestuia. Arealul de atracție comercială al orașului este aproximativ suprapus pe cel al recrutării forței de muncă, iar în afara acestuia atracția comercială se manifestă numai ocazional.

Influența orașului merge până la expedierea produselor din oraș spre satele din jur pentru desfacere în târguri, prin negustori, comerț ambulant, pe baza unor comenzi en-gros, concomitent cu prospectarea cerințelor vieții rurale de către comercianți urbani.

Orașul Costești exercită și un rol cultural prin formele de învățământ mediu. Pentru orașele mici acestea constituie principala formă de influență în domeniul învățământului, asupra localităților din jur.

Cele două licee existente în orașul Costești îi asigură acestuia o anumită centralitate față de aria de recrutare a elevilor.

În anul școlar 2006 - 2007, din cei 1220 elevi înscriși la cele două licee, aproximativ 60% dintre aceștia proveneau din mediul rural adiacent, un rol important în deplasarea acestora avându-l transporturile rutiere.

Activitățile culturale care se desfășoară în orașul Costești au o arie de influență care se suprapune celei de recrutare a elevilor. Ele sunt evidențiate de organizarea în cadrul orașului a unor faze locale sau județene de concursuri: pe teme rutiere, de datini și obiceiuri etc.

În ceea ce privește atracția medicală a orașului asupra zonei sale de influență, acest centru urban dispune de un spital teritorial și o policlinică, prin care coordonează activitatea circumscriptiilor medicale din comunele învecinate. Prin intermediul policlinicii și spitalului

„Carol Davila”, orașul se constituie ca important centru de ocrotire a sănătății pentru populația venită din satele apropiate.

BIBLIOGRAFIE

IANOȘ I. (2004), *Dinamica urbană*, Edit. Tehnică, București.

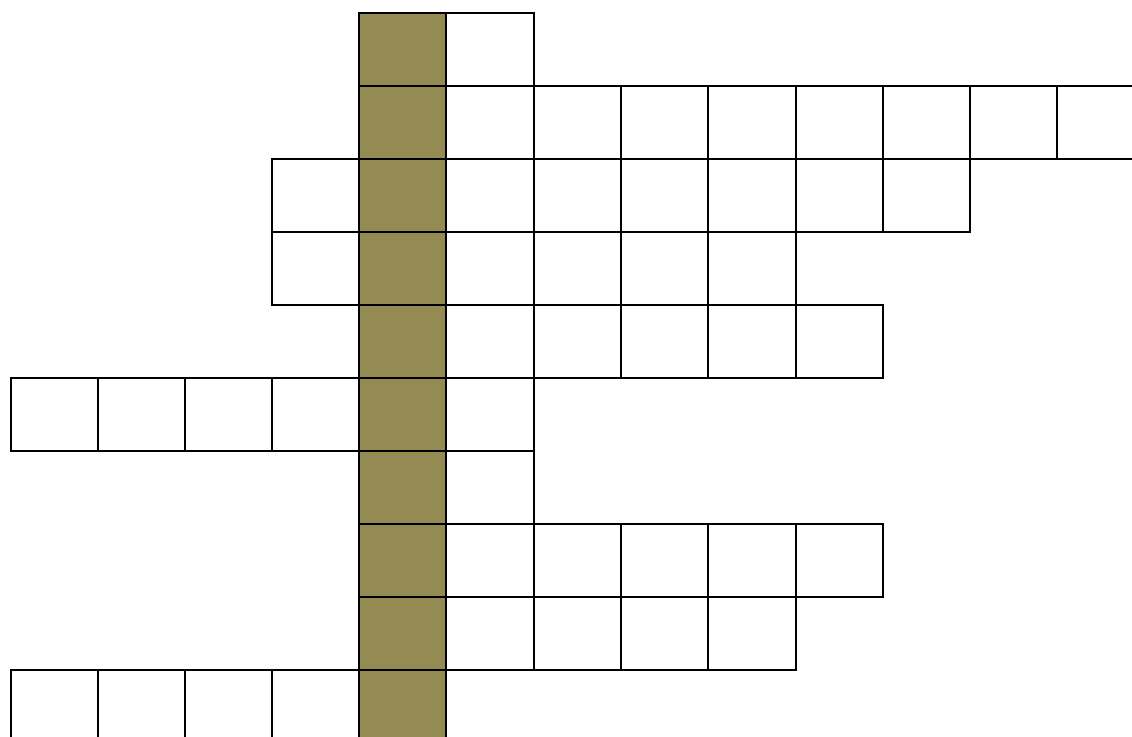
ILINCA N. (1999), *Geografie urbană* Edit. Atlas București

REBUSURI

Prof. **MILITARU IOANA**, Școala Gimnazială Șerboeni

ORTOGRAFIE

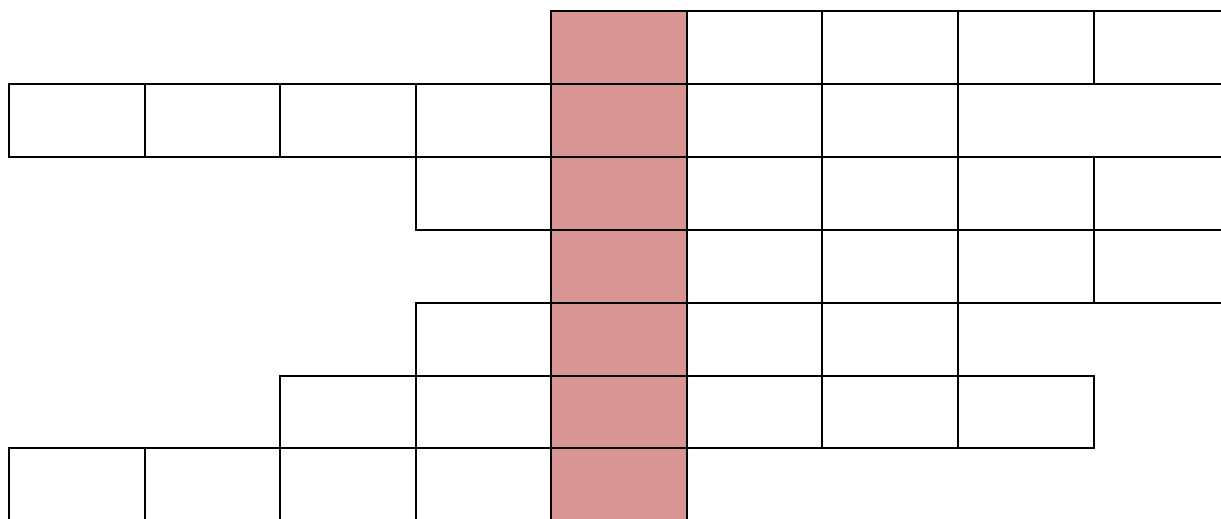
Completați careul și aflați cuvântul obținut pe verticală:

1. Este ființă și gândește.
2. Își face cuib la streășina casei.
3. Se culeg din vii.
4. Este anotimpul roadelor bogate.
5. Și-a pierdut papucii în râu.
6. Pleacă în țările calde.
7. Are patru anotimpuri.
8. Îngălbenesc și cad, toamna.
9. Este anotimpul alb.
10. Merg cu ea pe derdeluș.

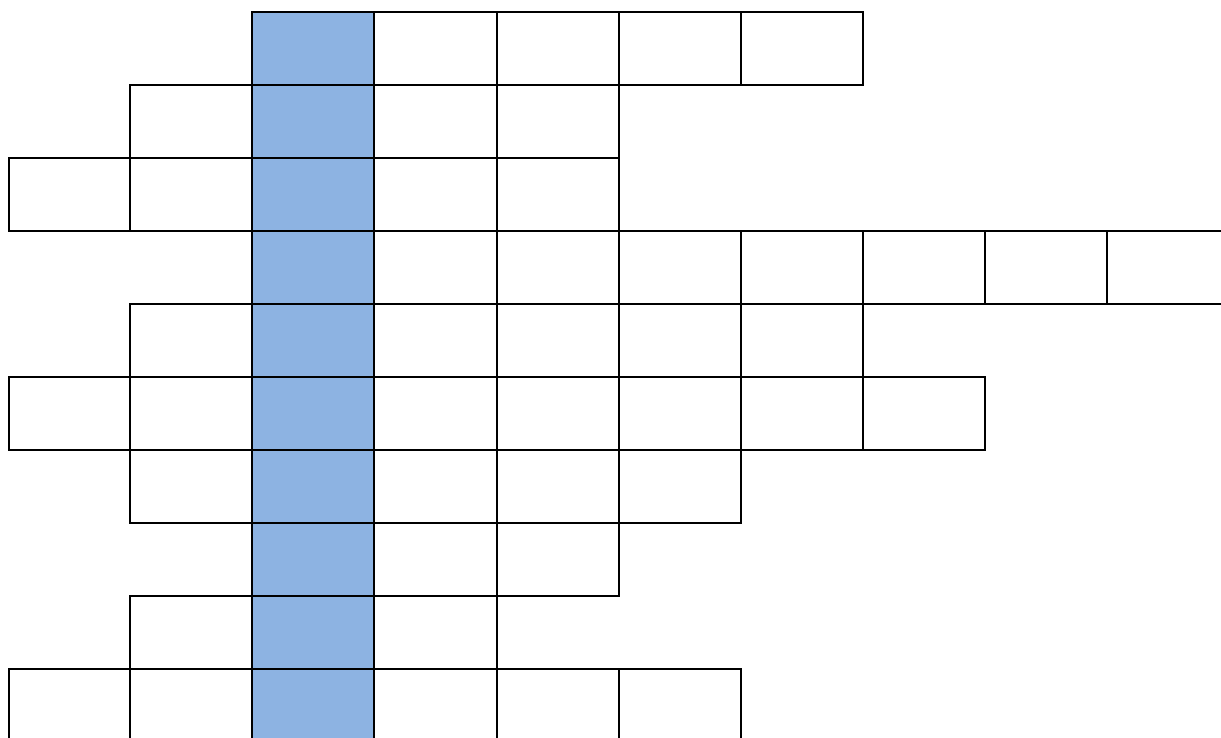
CRATIMA

Completați careul, găsiind mai întâi cuvintele cu care să completați enunțurile date. Ce cuvânt ați obținut pe verticală?

1. Elevii primesc .... la începutul anului școlar.
2. Cartea are două....
3. O filă are două ...
4. Fiecare text are un ...
5. Cartea are mai multe ...
6. Elevii rezolvă ... acasă.
7. Școlarii stau câte doi în ...

PUNCTUAȚIE

Completați careul și aflați cuvântul obținut pe verticală:

1. Pun în el creioane, stiloul și pixul.
2. Corectează cu ea greșelile.
3. Este trasată în stânga paginii caietului.
4. O punem în rezerva stiloului.
5. Instrument de scris pentru elevi
6. Sunt folosite la pictură.
7. Se află în ghiozdan alături de cărți.
8. Cu el au scris bunicii.
9. Alt instrument de scris
10. Este și el în penar.

ARGINTUL SI ROLUL ANTIMICROBIAN

Prof. IONESCU ADRIANA, Școala Gimnazială Șerboeni

Argintul coloidal este o substanță pură complet naturală constând din conglomerate submicroscopice de argint, aflate în suspensie în apa pură ionizată datorită sarcinii electrice foarte mici asociată fiecărei particule.

Argintul coloidal este un antibiotic puternic și natural.

Este forma cea mai folosită și cel mai eficient distrugător al bolilor, germeilor, virușilor și fungilor cunoscut până acum.

S-a descoperit că este atât un remediu, cât și o metodă de prevenire a răcelii, gripei, tuturor infecțiilor și fermentațiilor datorate bacteriilor, fungilor sau virușilor, în special stafilococilor și streptococilor, care sunt adesea prezenți în stările de boală. S-a raportat faptul că reduce rapid inflamația și induce o vindecare mai rapidă. Corpul are nevoie de argint coloidal pentru a lupta contra bolilor microbiene (datorate microbilor) și pentru a fi ajutat în procesul de vindecare. Luat zilnic, argintul coloidal asigură un al doilea sistem imunitar aducând mai multă energie, vitalitate, vigoare, relaxare, o vindecare mai rapidă și mai puține toxine în corp.

Noi obținem argintul, ca de altfel toate mineralele, prin hrana pe care o consumăm. Acesta provine direct din solul natural. Solul este bogat în organisme vii. Aceste organisme descompun solul, astfel că plantele primesc minerale într-o formă asimilabilă lor. Prin urmare, noi obținem argint în mod natural din mineralele prezente în plantele cultivate prin metode naturale. Dacă noi consumăm plante care au fost cultivate cu ajutorul fertilizatorilor chimici, ca majoritatea plantelor cultivate în zilele noastre, fără organisme în sol care să ajute planta în furnizarea hranei, noi nu obținem cantitatea de vitamine și minerale care există în mod normal în plantele cultivate prin metode naturale, generându-se astfel diferite deficiențe. Pe măsură ce țesuturile corpului îmbătrânesc sau dacă noi nu suntem capabili să asimilăm argintul din anumite motive, apare o deficiență de argint și un sistem imunitar slăbit, care poate duce la apariția diferitelor boli. Unii oameni de știință suspectează deficiența de argint ca fiind una din cauzele principale ale cancerului și a creșterii accelerate a ratei de cancer în zilele noastre. Dr. Robert Becker a observat o strânsă corelație între

nivelele scăzute ale argintului și boala. Oamenii care au prezentat nivele scăzute de argint au fost adesea bolnavi, au avut de nenumărate ori răceală, gripă, febră și alte boli. El a afirmat că o deficiență în argint constituie cauza funcționării improprii a sistemului imunitar. A descoperit faptul că argintul acționează asupra unei game largi de bacterii, fără nici un efect secundar sau deteriorare a celulelor corpului și că poate stimula foarte mult creșterea țesuturilor vătămate.

De ce argintul? Argintul a adus beneficii pentru sănătatea omenirii timp de mii de ani. În Grecia și Roma antică, oamenii foloseau recipiente de argint pentru a păstra lichidele proaspete. Coloniștii americani care străbăteau Vestul puneau adesea un dolar de argint în lapte pentru a-i întârzia fermentarea (alterarea). La începutul secolului, doctorii prescriau nitrat de argint pentru ulcerele de stomac, iar o practică comună era să pună câteva picături de soluție de argint în ochii nou născuților pentru a distruge bacteriile care provoacă orbirea. Un compus al argintului cunoscut sub numele de sulfadiazină de argint a fost folosit în 70% din maternitățile din SUA. El mai ajută și la stoparea virusului herpesului.

Observație: nu argintul este nociv în plombele dentare, ci mercurul, care este o otrava mortala.

Care este istoria argintului coloidal? Argintul coloidal continua sa fie indicat permanent în rapoartele medicale. A fost folosit pe scară largă în urmă cu 60-70ani când, printre alte motive, costul acestuia a devenit deosebit deridicac - o uncie costa cca. 100\$ din 1930. Argintul coloidal este o îmbunătățire a unui produs mai vechi, mai brut, care a fost folosit în prima decada a anilor 1900. Acum el este produs la o calitate mult îmbunătățită și la un preț accesibil.

Argintul coloidal nu este toxic, și nu s-au semnalat până în prezent efecte secundare. Nu s-a semnalat intoleranță la acesta, și nici o cantitate care să ducă la supradozaj. Argintul coloidal nu este nociv pentru ficat, rinichi, alte organe sau zone ale corpului. Nu prezintă nici un pericol pentru femeile însărcinate și cele care alăptează, ci chiar ajută la dezvoltarea și la starea de sănătate a fătului și, de asemenea, ușurează nașterea și recuperarea după naștere. Argintul coloidal este inodor, fără gust, nu este iritabil, nu vătămează ochii, nu conține radicali liberi, nu dăunează enzimelor umane și nu prezintă reacții la medicație. El îmbunătățește digestia, regenerează rapid celulele și țesuturile vătămate, ajută la prevenirea răcelii, gripei și a tuturor bolilor datorate microbilor.

Argintul coloidal a fost testat cu succes în laboratoarele medicale UCLA, care a distrus orice virus pe care a fost testat. Ce părere are Administrația Statelor Unite a alimentației și medicamentelor? În acord cu aceasta, argintul coloidal poate continua să fie produs și folosit așa cum s-a intenționat inițial.

Studii asupra argintului coloidal

Capacitățile curative ale argintului au fost sesizate încă din momentul în care rasa umană a învățat să-l prelucreze. Persoanele "avute" foloseau vase de argint chiar dacă aveau la dispoziție un alt metal nobil ce nu oxidează aurul. Înainte de apariția procedeelelor moderne de refrigerare, se utilizau monedele de argint introduse în vasele de lapte – pentru a-l conserva sau se introduceau fire de argint în răni pentru a împiedica infectarea acestora. Tot în acea perioadă se utiliza și azotatul de argint, dar acesta ardea țesuturile la fel ca și iodul și se acumula în piele, acesta căpătând o culoare întunecată fenomen numit argirie. Azotatul de argint se administra și în sacul conjunctival al nou născuților profilactic, pentru

a preveni orbirea determinată de bolile venerice. La începutul secolului XX a fost evidențiată eficiența argintului în lupta contra unui număr foarte mare de agenți patogeni, folosindu-se compuși ai argintului fără causticitate și care nu determinau apariția fenomenului de argirie. S-a descoperit posibilitatea producerii particulelor de argint de mici dimensiuni prin precipitare din compuși ai argintului, particule mult mai eficiente, de dimensiuni atomice dar cu sarcina pozitivă. Aceste particule erau obținute prin descărcări electrice sub apă, procedeu cu mult mai eficient decât cel de măcinare. Nu au fost observate efecte secundare precum argiria, nici măcar în cazul administrărilor prelungite sau în doze mari. Produsul nu a prezentat causticitate și s-a constatat că accelera procesele de vindecare, fiind foarte eficient în majoritatea infecțiilor indiferent de etiologia acestora. Produsul a fost denumit "argint coloidal". Afinitatea sa pentru oxigen și dispariția în timp a sarcinii electrostatice îl făceau greu de depozitat, lichidul limpede inițial, se îngălbenea în prezența oxigenului, devenind în final negru.

ROLUL CONTEXTULUI ÎN ANALIZA POLISEMIEI STUDIU DE CAZ

Prof. BURCEA ILEANA, Școala Gimnazială Vulpești

Totalitatea cuvintelor care există și care au existat cândva într-o limbă oarecare formează lexicul sau vocabularul acesteia, iar disciplina care studiază componenta lexicală a unei limbi poartă numele de lexicologie. Majoritatea cercetătorilor concep lexicologia într-un sens foarte larg, înglobând în ea tot ce ține de studiul cuvântului și al vocabularului ca parte integrantă a unei limbi.

Deși relativ tânără, în comparație cu alte discipline lingvistice, semantica a luat, mai ales în ultimele decenii, o excepțională dezvoltare, lărgindu-și obiectul de cercetare și perfecționare a metodelor de investigație.

Principalele categorii semasiologice sunt: polisemia, omonimia, antonimia, paronimia și sinonimia.

În mod obișnuit, un cuvânt are mai multe sensuri, iar uneori, chiar foarte multe, cum se întâmplă, spre exemplu, cu substantivele: "cap", "carte", "mână" sau cu verbele: "a face", "a fi", "a lua" și altele.

Când aceluiași înveliș ori complex sonor i se asociază un număr de două sau mai multe sensuri, avem de-a face cu fenomenul cunoscut sub numele de polisemie sau polisemantism. Deși cuvântul izolat se prezintă în genere, ca purtător de mai multe sensuri, în context el are un singur înțeles lexical, pus în valoare de relațiile lui cu celelalte cuvinte. Astfel în următoarea frază din opera lui Creangă, cuvântul "carte" înseamnă exclusiv "scrisoare" sau "epistolă", nu și "tom", "volum":

"Împăratul...căzând, în zăre, a scris carte frățâne-său, craiului, să-i trimită grabnic pe cel mai vrednic dintre nepoți".

Despre polisemie se poate spune că e o noțiune pur sincronică, dar care se explică istoric sau diacronic și aceasta fiindcă diversele cuvinte se pot îmbogăți cu noi sensuri, fără a pierde sensul lor inițial sau primordial.

Pentru a dovedi că relațiile de înrudire și îndeosebi dinamica sensurilor unui cuvânt ni se dezvăluie numai la o analiză istorică sau diacronică, vom recurge la explicarea felului în care cuvântul ”masă” a devenit polisemantic.

Sensul original și concret al acestui substantiv este cel de ”mobilă formată dintr-o placă orizontală, sprijinită pe unul sau mai multe picioare”.

Întrucât pe această mobilă se așează mâncarea (sau alimentele) și tot pe ea se mănâncă efectiv, la un moment dat a început să se vorbească despre ora mesei, adică de ora când ne strângem în jurul mesei pentru a mânca. Printr-o extensiune ușor de înțeles, ”masă” a ajuns să denumească chiar ”mâncarea” sau bucatele pe care le consumăm.

Cu acest sens, cuvântul se folosește într-un context ca: ”Seara, masa noastră trebuie să fie cât mai frugală”.

Printr-o nouă deplasare și lărgire de sens, ”masă” a început să denumească chiar prânzul, cina sau micul dejun (de obicei cu un determinant: masa de prânz, masa de seară și masa de dimineață).

În felul acesta a apărut și expresia ”a lua masa”, adică a mânca. Fiindcă unele mese pot fi copioase, același cuvânt a dobândit și sensul de ”ospăț” sau ”banchet”, cu care apare într-un enunț ca: ”A fost o masă de pomină”.

Deoarece masa principală are loc la amiază, cuvântul în discuție ajuns să se întrebuițeze și în expresiile ”înainte de masă”(adică în prima parte a zilei)și după masă(decu în partea zilei care urmează prânzului;după-amiază).

În felul arătat aici ”masă” a devenit nu numai un cuvânt polisemantic, cu o structură semantică foarte complexă, ci și unul cu o frazeologie bogată, fiindcă intră ca element constituent în componența multor locuțiuni și expresii, dintre care unele au fost citate mai înainte, iar altele pot fi găsite în dicționare.

Când numărul sensurilor pe care le are un cuvânt polisemantic este exagerat de mare, avem de-a face cu fenomenul cunoscut sub numele de pletoră semantică.

Oricât de numeroase ar fi sensurile unui cuvânt polisemantic, ele sunt întotdeauna mai mult ori mai puțin înrudite sau apropiate deci au unele elemente comune, ceea ce nu se întâmplă în cazul cuvintelor omonime, care sunt totalmente diferite ca sens. Polisemia este principala categorie semasiologică a unei limbi.

În strânsă legătură cu polisemia trebuie discutată, mai întâi, omonimia, prin care înțelegem identitate perfectă în planul expresiei (adică al formei sonore) și diferență totală în planul conținutului semantic.

Aceasta înseamnă că omonimele sunt două sau mai multe cuvinte identice din punct de vedere formal și complet diferite în ceea ce privește sensul.

Exemple de omonime:

- ✓ Bancă(scaun mai lung, de obicei cu spătar);
- ✓ Bancă(numele instituției financiare);
- ✓ Capital (avuție sub formă de bani, mărfuri);
- ✓ Capital(adjectiv cu sensul de „fundamental”);
- ✓ Leu(animal mamifer din familia felinei);
- ✓ Leu(unitate monetara în țara noastră);

Există și omonime care provin dintr-un cuvânt polisemantic, ale cărui sensuri s-au îndepărtat atât de mult unul de altul, încât, în planul sincroniei, ele pot fi considerate unități lexicale distincte.

În afară de criteriul semantic și de cel etimologic, dispunem și de mijloace morfologice pentru a diferenția omonimia de polisemie.

Astfel, dacă ne vom referi la cuvântul „drept” vom spune că el are trei antonime diferite, deci câte unul pentru fiecare dintre sensurile lui mai importante:

- ✓ drept-nedrept(om drept,om nedrept)
- ✓ drept-stâng(picior drept,picior stâng)
- ✓ drept-strâmb(line dreaptă,linie strâmbă)

LILIANA CIUCĂ, Prof., Școala Gimnazială Vulpești, jud. Argeș

CADRUL NATURAL AL ORAȘULUI COSTEȘTI STUDIU DE SPECIALITATE

Prof. CIUCĂ LILIANA, Școala Gimnazială Vulpești, jud. Argeș

AȘEZARE. SCURT ISTORIC

Orașul Costești este situat în partea de sud a județului Argeș, în Câmpia Piteștilor, pe cursul superior al Teleormanului. Față de municipiul Pitești, reședința județului Argeș, se află la o distanță de 25 Km.

Teritoriul său este mărginit la nord de cel al comunelor Albota și Bradu, la est de comuna Suseni, la sud de comuna Buzoești, iar la vest de comunele Albota și Lunca Corbului.

În teritoriul administrativ al orașului se includ și următoarele sate: Broșteni, Pârvu Roșu, Lăceni, Podul Broșteni, Smei și Stârci.

Coordonatele geografice care se intersectează în dreptul localității Costești sunt paralela de 44°40' latitudine nordică și meridianul de 24°52' longitudine estică.

Prima atestare documentară a localității datează din 1535 când voievodul Radu Paisie legitimează existența mai multor moșii pe aceste locuri printre care și cea din Costești.

În jurul anului 1915, în această zonă, din punct de vedere administrativ existau trei comune: Costești, Broșteni, Zorile (Băseni). Ele aparțineau de plasa Teleorman și aveau 7291 locuitori.

În România, în 1918, s-a realizat o reșezare a comunelor și satelor pe plase. Așezarea favorabilă a localității la intersecția unor drumuri principale a constituit premisa îndeplinirii funcției administrative de centru de plasă, iar în primii ani ai perioadei socialiste, de reședință de raion.

La 23 iulie 1950, împărțirea administrativă a țării în regiuni și raioane stabilește și configurația localității Costești care era formată din: comuna Broșteni cu satele Podul Broșteni, Smei, Broșteni, Pârvu Roșu și comuna Costești cu satele Telești, Datcu, Zorile, Stârci, Teleasca.

La 1 iunie 1968, prin unificarea celor două comune, a luat ființă orașul Costești, cu o populație, în acel an, de 9926 locuitori. Comuna Costești participa la unificare cu 6592 locuitori, iar comuna Broșteni cu 3334 locuitori.

RELIEFUL

Relieful este alcătuit din Câmpia Înaltă a Piteștilor, cu geneză piemontană formată în cea mai mare parte din terasele Argeșului, care capătă o extensiune deosebită spre sud și se dispun în evantai. Aceste terase au fost săpate de Argeș într-un vast con de dejecție, acumulat de acest râu, la ieșirea din dealuri, prin aportul considerabil de pietrișuri cărate din Munții Făgăraș.

Către nord, Câmpia Înaltă a Piteștilor trece pe nesimțite spre dealurile piemontane ale Argeșului, iar spre sud se pierde ușor în câmpia cu râuri meandrate Găvanu – Burdea.

Localitatea Costești este amplasată în apropierea zonei de contact dintre Câmpia Piteștilor și Câmpia Găvanu – Burdea. Astfel, caracteristica principală a reliefului este aceea de tranziție între câmpia piemontană din nord și câmpia tabulară din sud. Altitudinea absolută a acestei câmpii este de 350 m, iar în zona orașului Costești ajunge la 248 m.

Traversat de apele râului Teleorman, orașul ocupă în principal sectorul de luncă al acestei văi, continuându-se apoi pe câmpia propriu-zisă.

Valea Teleormanului care străbate până la confluența cu Vedea 146 Km reprezintă principala unitate geomorfologică din perimetrul orașului Costești. Ea este o vale evoluată, în sprijinul acestei afirmații stând următoarele argumente:

- lărgimea mare a luncii (2 Km);
- prezența în cadrul văii a trei niveluri de terase;
- adâncimea destul de accentuată a văii, cu 20 – 30 m față de nivelul câmpurilor inter-fluviale;
- profilul longitudinal, lipsit de rupturi de pantă, cu înclinare redusă ceea ce denotă faptul că râul și-a atins profilul de echilibru
- prezența martorilor de eroziune și a meandrelor părăsite

Valea Teleormanului constituie tipul reprezentativ de vale de câmpie al cărui debit este puternic influențat de condițiile climatice ale zonei. De altfel, 85% din alimentarea cu apă a acestei văi provine din ploi și din topirea zăpezilor.

De o parte și de alta a Teleormanului, în zona interfluviilor s-a format o generație de văi tinere – Datcu, Valea Copacilor, Valea Pietroasă – cu lățimi mici, lipsite de terase și cu scurgere sezonieră.

CLIMA

Trăsăturile climatice ale acestui spațiu sunt o consecință a poziției sale geografice în cadrul Câmpiei Române, fapt care încadrează teritoriul în tipul continental de tranziție, caracteristic câmpiei înalte, corespunzător zonei de interferență a vânturilor vestice cu cele estice.

Regimul climatic general se caracterizează prin veri nu prea călduroase cu precipitații moderate ce cad adesea sub formă de averse și prin ierni cu viscole mai rare, cu frecvente intervale de încălzire care provoacă topirea stratului de zăpadă și implicit discontinuitatea lui.

Hărțile climatice scot în evidență, pentru spațiul analizat, următoarele caracteristici:

- temperatura medie anuală înregistrează valori de 10,2°C;
- în ianuarie, media termică este de -3°C, iar în iulie de 21,5°C, izoterma de 22°C, care înconjoară pe la nord Câmpia Română, trecând prin apropierea orașului Costești;
- valorile medii anuale ale cantității de precipitații sunt de 600 mm/m².

În ceea ce privește regimul anual al precipitațiilor se poate vorbi de o distribuție sezonieră inegală. Cea mai mare parte a lor cad în sezonul cald, în lunile aprilie – septembrie (70 – 75%). În timpul verii ploile fiind foarte rapide și abundente prezintă un pronunțat caracter torențial, cu puternice efecte distructive.

Vânturile au direcții predominante din est, nord-est și din vest. Frecvența cea mai mare o are crivățul.

Numărul mediu al zilelor cu îngheț este de 113 – 114, iar cel mai mare număr se înregistrează în luna ianuarie (28 zile).

Datorită uniformității generale a reliefului, modificările caracteristicilor elementelor climatice sunt reduse. Unele mici diferențieri sunt generate de formele de relief depresionare, de suprafețele acoperite cu apă sau păduri, etc. Acestea introduc anumite nuanțe locale, diversificând fondul climatic general.

HIDROGRAFIA

Principala arteră hidrografică care traversează orașul Costești este râul Teleorman. Acest râu se varsă în Vedea după ce străbate pe direcție NV-SE trei din subunitățile Câmpiei Române – Câmpia Piteștilor, Câmpia Găvanu –Burdea, Câmpia Burnasului. Împreună cu afluenții săi, Bucov, Teleormănel, Clănița, Teasca, Copacilor, drenează o suprafață 1425 km².

Dacă în amonte de orașul Costești, Teleormanul are un regim de scurgere sezonier, pe raza acestei localități cursul său devine permanent. Volumul de apă al acestui râu crește în aval de orașul Costești unde alimentarea se face și din izvoarele puternice care apar sub malul drept sau direct din luncă în zona localităților Izvoru – Tătăraști.

Afluenții Teleormanului, Datcu, Valea Copacilor, Bucovul și Valea Pietroasă, care străbat o parte a teritoriului analizat, au un regim de scurgere sezonier, numai în perioadele ploioase și în cele de topire ale zăpezii.

Lacurile naturale sunt legate de prezența depozitelor löesoide și a câmpurilor lipsite de un drenaj superficial. Astfel, câmpiile netede intercalate între văi păstrează numeroase lacuri de crov.

Lacurile antropice sunt reprezentate de heleșteiele din lunca văii Teleormanului și a afluenților săi, folosite în exclusivitate pentru piscicultură.

Cea mai mare parte a apelor freatice sunt înmagazinate în stratele de Frătești, în depozitele de terasă și în aluviunile din lunci. În cadrul câmpiei piemontane stratele freatice se află la o adâncime ce variază între 10 și 30 m, pe interfluvii. Ele sunt interceptate pe linia unor bogate izvoare de către râul Teleorman al cărui curs devine permanent.

SOLURILE

Solurile din acest spațiu geografic s-au format în condiții bioclimatice specifice zonei de câmpie. Astfel, transformarea substanței organice depusă anual la suprafața solului se produce ritmic, cu întreruperi în timpul iernii și verii când înghețul și respectiv uscăciunea nu permit activitatea microorganismelor din sol.

Caracterul general al reliefului – predominanța formelor plate, cu altitudine mai mică de 200 m – determină rămânerea pe loc a materialului mineral și organic.

În teritoriul analizat, solurile zonale sunt reprezentate prin cernoziomuri și soluri brun – roșcate de pădure, iar cele azonale prin solurile de luncă aflate în diferite stadii de evoluție, de la aluviunile nesolidificate la cele ajunse într-un stadiu avansat de solidificare.

Astfel, în sectoarele de vale mai rar inundabile apar lăcoviști invadate de vegetație ierboasă și cu orizontul freatic la mică adâncime.

O altă grupă de soluri întâlnită în cuprinsul acestui teritoriu este cea a solurilor litomorfe, soluri intrazonale, a căror formare a fost condiționată de natura substratului. Dintre acestea cea mai mare extindere o au solurile argiloase slab humifere, nestructurate și compacte, apărute în condițiile unui relief relativ plan, având ca rocă – mamă depozite cu un conținut mare de argilă (vertisolurile).

VEGETAȚIA

Din punct de vedere biogeografic, teritoriul pe care se află orașul Costești și din jurul acestuia, se caracterizează printr-o slabă diversificare și printr-o intervenție antropică accentuată.

Datorită condițiilor favorabile practicării agriculturii, pe actualul teritoriu al orașului Costești, ca de altfel în întreaga zonă de câmpie a țării, s-a procedat încă din secolul trecut la despădurirea masivă a terenurilor, din care cauză aspectul natural al vegetației nu s-a păstrat decât insular. Existența solurilor brun – roșcate indică larga desfășurare în trecut a suprafețelor împădurite.

În acest spațiu al Câmpiei Române se dezvoltă formațiile vegetale reprezentate prin pădurile de stejar pedunculat, adesea amestecat cu alte foioase – ulm, carpen, tei alb, frasin, jugastru, etc. Stratul de arbuști din ele este bine dezvoltat fiind format din gherghinar, lemn câinesc, măceș, corn.

Înaintând către sud, în spațiul comunelor vecine acestui oraș, își fac apariția pădurile de cer și gârniță puternic degradate înlocuite în bună parte prin plantații, în special de salcâm.

Lunca bine conturată a Teleormanului și a afluenților săi are o vegetație specifică formată din aninișuri, pe alocuri sălcete și plopișuri. Zonele depresionare din luncă, cu nivelul freatic foarte aproape de suprafață sunt marcate de prezența rogozului, trestiei, a pipirigului și a stânjenelului de baltă.

FAUNA

Modificările suferite în timp de vegetația acestui spațiu (defrișări, deșteleniri) s-au răsfrânt și asupra faunei.

O mare parte dintre animalele care trăiesc în pădurile de pe interfluvii au o arie de răspândire mai largă, ele putând fi întâlnite din pădurile de la șes până la cele de munte, cum sunt de exemplu vulpea, mistrețul, iepurele, căprioara, viezurele. Mult mai caracteristice sunt păsările reprezentate în pădurile de stejar pedunculat prin mierlă, stâncuță, coțofană, ciocănitoare, pițigoi, graur, cuc, privighetoare.

Luciile de apă din lunci sunt populate cu păsări de baltă, majoritatea doar oaspeți de vară (rațe și găște sălbatice, stârci, lișițe, etc.).

Dintre speciile de pești care populează apa Teleormanului și a afluenților săi cele mai întâlnite sunt: crapul, carasul, cleanul, caracuda. Datorită altitudinii și particularităților regimului hidrologic, grupa de faună piscicolă caracteristică este cea a cleanului.

BIBLIOGRAFIE

- BARCO AURELIA (1974), *Județul Argeș*, Edit. Academiei, București.
RĂDULESCU I. (1954), *Probleme de geografie – vol. IV - Observații geomorfologice în Câmpia Burdea*
SAVOVICI ȘT. (2005), *Orașul Costești*, Edit. Carminis, Pitești.

TESTE DE EVALUARE

Prof. CIOBANU GABRIELA, Școala Gimnazială Șerboeni

CLASA a VI-a

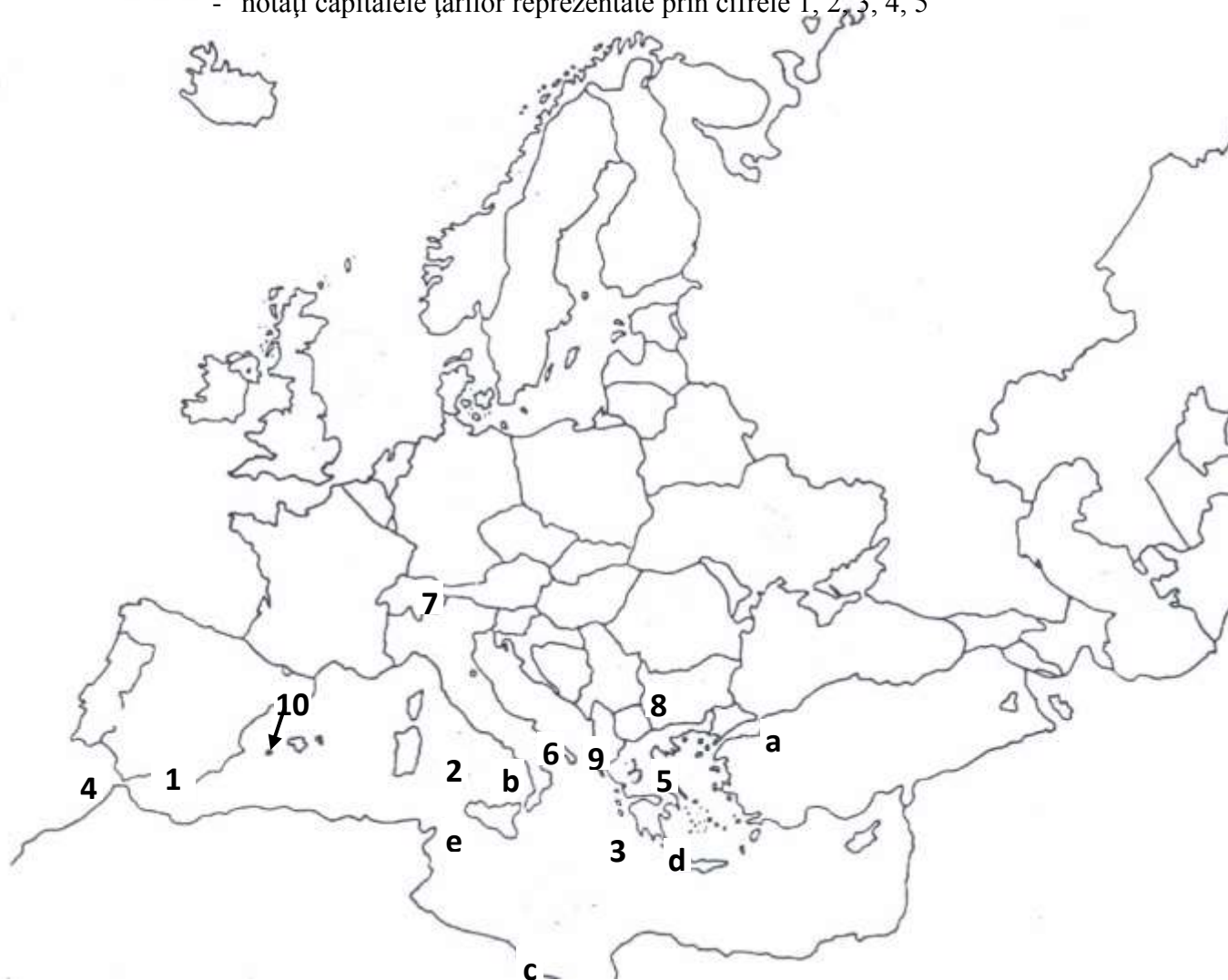
2,25 p I. Completați spațiile libere cu informația corectă:

1. Europa sudică cuprinde trei mari peninsule: Peninsula .....,
 Peninsula ..... și Peninsula .....
 Alături de acestea se găsesc și o serie de insule cum ar fi: Insula Creta, Insula
 ..... și Insula .....
 Vulcanul ..... se află în Italia, în Insula ..... Cel
 mai mic stat din lume se află în Europa sudică și se numește ..... din
 Peninsula .....

Urmăriți harta de mai jos și notați:

6,75 p

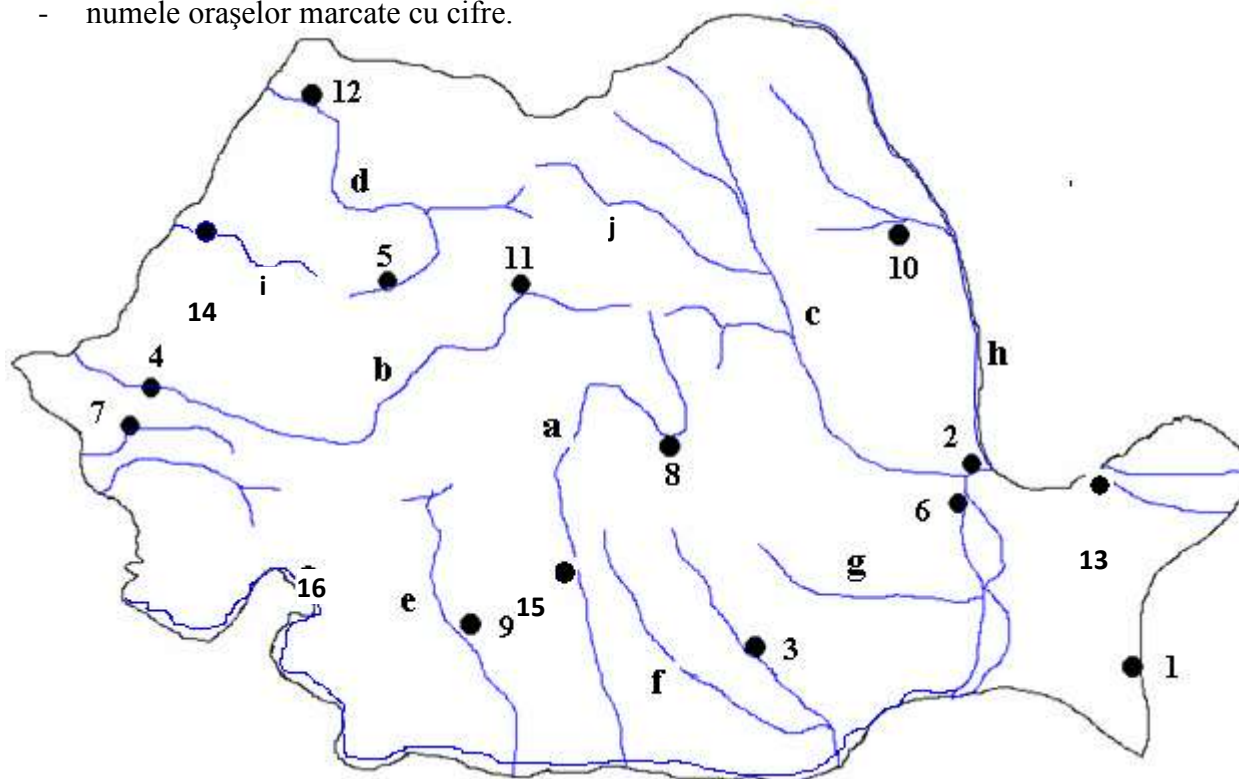
- numele țărilor reprezentate prin cifrele de la 1 la 10;
- numele mărilor reprezentate prin literele a, b, c, d, e;
- pentru țara marcată cu cifra 1 precizați suprafața, numărul total de locuitori și 3 orașe;
- pentru țara marcată cu cifra 2 precizați două lanțuri muntoase;
- notați capitalele țărilor reprezentate prin cifrele 1, 2, 3, 4, 5

CLASA a VIII-a

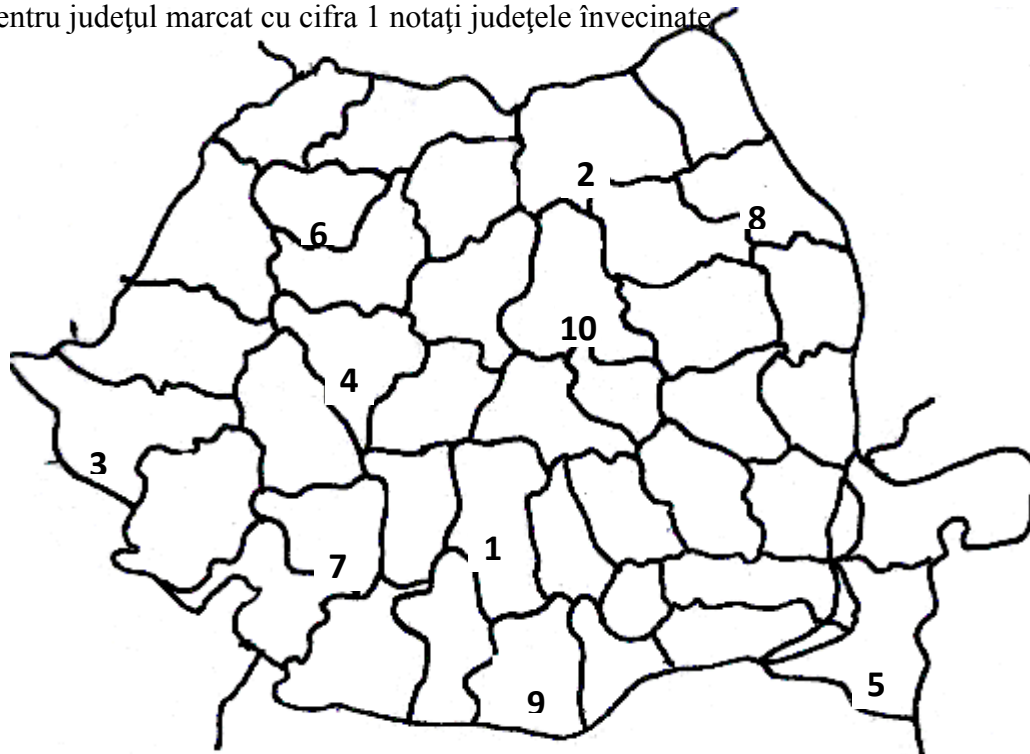
I. Urmăriți harta de mai jos și notați:

- numele râurilor marcate cu litere.
- numele orașelor marcate cu cifre.

II. Urmăriți harta de mai jos și notați:

- numele județelor marcate cu cifre.
- numele reședințelor județelor marcate cu cifre.
- pentru județul marcat cu cifra 1 notați județele învecinate.

**PARTENERIAT GRĂDINIȚĂ-FAMILIE -ȘCOALĂ
ACTIVITATE EXTRACURRICULARĂ
SERBAREA DE CRĂCIUN**

**Prof. Becheru Tatiana Angela, Grădinița cu program normal Cornățel
Prof. Stănescu Violeta Carolina, Școala Gimnazială Cornățel**

Data: 21 decembrie 2012

Locația: sala de grupă

Grupa combinată „Florile Soarelui”- Grădinița cu program normal Cornățel

Clasa III-a și clasa IV-a – Școala Cornățel

Educatoare: Prof. Becheru Tatiana Angela

Învățătoare: Prof. Stănescu Violeta Carolina

Denumirea activității: „Moș Crăciun împarte daruri”

Mijloc de realizare – Program de serbare

Mijloace didactice: planșă pictată „Nașterea Domnului”, brad împodobit, CD-uri cu cântece și colinde, stelute, icoană, lumânări, colăcei, clopoței, ghirlande și alte decorațiuni de iarnă.

Participanți:

- preșcolarii și școlarii;
- familiile acestora, alți invitați;
- d-na educatoare și d-na învățătoare

Colaboratori: Moș Crăciun

SCOP: valorizarea abilităților cultural artistice dobândite în cadrul activităților pe domenii experiențiale dar și a capacității copiilor de socializare, intercomunicare în ipostaze diferite și cu terțe persoane, responsabilizarea fiecărui copil, consolidarea culturii “de grup”.

OBIECTIVE:

- să cunoască elemente de educație religioasă și să interpreteze roluri specifice;
- să cunoască și să interpreteze corect și cu plăcere colinde, urături, alte obiceiuri și tradiții specifice sărbătorilor de Crăciun;
- să capete curaj și încredere în abilitățile cultural artistice/în forțele proprii;
- să exprime trăiri/sentimente afective vizavi de eveniment, împreună cu familia, dar totodată să învețe să-și stăpânească emoțiile în fața auditoriului.

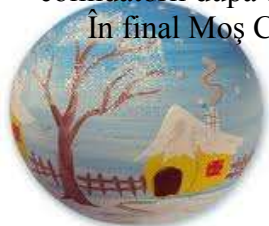
DESFĂȘURARE

Cadrele didactice urează bun venit tuturor invitaților și lui Moș Crăciun, apoi prezintă programul serbării structurat astfel:

1. „Iarnă bine ai sosit!” – poezii și cântece
2. „În seara de Crăciun!” - moment cu semnificație religioasă pe fond muzical
3. „Obiceiuri și tradiții de Crăciun”: colindul, urături, sorcova, plugușorul, semănatul.
4. Dans tematic „Dansul Iernii”
5. Împărțirea darurilor aduse de Moș Crăciun

După aplauzele îndelungi și binemeritate, d-na educatoare și d-na învățătoare au cinstit colindătorii după care, au cântat „La mulți ani!” împreună cu părinții copiilor.

În final Moș Crăciun a împărțit copiilor darurile pregătite .

POLUAREA CU MERCUR

Prof. **IONESCU ADRIANA**, Școala Gimnazială Șerboeni
Generalități

Toate metalele sunt solide, dure sau moi. Aceasta este regula generala, dar sunt și excepții: o bucată de galiu sau una de cesiu se topește în palma, deoarece punctul de topire al acestor metale este sub 30°C, iar mercurul este un exemplu clasic de metal lichid, cunoscut în toată lumea din cele mai vechi timpuri.

De asemenea numit și argint viu, element chimic, metal lichid, aparține grupei IIB sau grupa zincului din tabelul periodic. Mercurul a fost cunoscut încă din antichitatea chineză și hindusă și au fost găsite urmele lui într-un mormânt egiptean din jurul anului 1500 î.Ch.

Mercurul este singurul metal lichid în condiții normale de temperatură și presiune (Cesiul se topește la ~28.5 C (83 F), Galiul la ~30 C (86 F), și rubidiumul la ~39 C (102 F)). Mercurul are culoarea argintie-albicioasă, ușor întunecată în aer liber, îngheață sub forma unui solid moale, ca plumbul la ~-39 C (-38 F), și poate forma cu majoritatea metalelor amalgamuri.

Scurt istoric

Extragerea și întrebuințarea mercurului au fost descrise încă din antichitate. Folosirea lui la începutul mileniului 2 î.Ch. în Egipt a fost sugerată, dar nu autenticată, deoarece se uzitau sinonime în scrierile vechi, obscure ale anumitor scriitori, dar extragerea cinabruului - cel mai răspândit minereu al mercurului - a fost în mod cert descrisă în secolul al IV-lea î.Ch. În China se întrebuințau pomade cu mercur la vindecarea leprei cu 3000 de ani î.Ch. Arheologii au descoperit într-un mormânt din Egipt un vas plin cu mercur, care pare să dateze din secolul al XVI-lea sau al XV-lea î.Ch. Teophrast (300 î.Ch.) menționează despre "argintul lichid" (hydroarghyros) pe care îl obținea din cupru. Romanii extrăgeau cinabruul din minele din Almaden (Spania), pe care-l foloseau la prepararea pigmentilor și a produselor cosmetice.

Alchimiștii din China încercau să folosească mercurul în transformarea metalelor bazice în aur, la începutul secolului al II-lea î.Ch. și scriitorul roman Pliniu cel Bătrân a scris în secolul I despre obținerea mercurului prin distilare și condensare, premergătorul metodelor moderne de tratament metalurgic. De asemenea, Pliniu cel Bătrân a menționat și despre schimburile de mercur și cinabru între Spania și Roma.

Răspândire

Mercurul se găsește în scoarță terestră în medie cam 0.08g/tona de piatră. Mercurul nativ apare în picături izolate și ocazional în mase fluide mai mari, de obicei cu cinabru, în apropierea vulcanilor sau a izvoarelor termale. Metalul liber a fost găsit în Spania (la Almaden); în Iugoslavia (muntele Avala), în Slovenia (Idrija), în Germania (Moschellandsberg) și în SUA (Terlingua - Texas, Almaden - California).

Cel mai important mineral al mercurului este **cinabruul**, **HgS**, care reprezintă aproape unica sursă de obținere a mercurului.

Mercurul este extras prin arderea cinabruului în aer, urmat de condensarea vaporilor de mercur.

Este foarte toxic. Otrăvirea poate rezulta din inhalarea vaporilor de Mercur, din înghițirea unor compuși ai lui sau din absorbția lui prin piele.

Mercurul este singurul metal care se găsește în toate cele trei medii majore - apa, sol, atmosfera. Sursele de mercur sunt naturale și din activitatea umană. Mercurul este folosit mai ales în industria chimică la fabricarea vopselelor, a hârtiei, a unor pesticide și fungicide, a produselor farmaceutice, a dezinfectanților.

La prepararea sodiei caustice, de exemplu, la fiecare tonă de sodă sunt deversate circa 200 gr. de mercur. O parte din acest produs rămâne și în soda care se folosește și în unele ramuri ale industriei alimentare.

O altă sursă de poluare cu mercur o constituie arderea combustibililor fosili. Anual în urma acestui proces în atmosfera nimeresc circa 5000 tone de mercur.

Contaminarea cu mercur are un caracter global și afectează atât mediul terestru, cât și cel acvatic. Mediul natural conține o anumită cantitate de mercur la care viețuitoarele s-au adaptat în decursul evoluției. Dar datorită activității umane nivelul global al contaminării cu mercur este în creștere. Cea mai mare parte a Hg provenit din activitatea umană se degaja în atmosferă, prin migrare și transformare el ajunge în mediul acvatic, unde se acumulează mai ales în organisme sub forma unor produși foarte toxici. Intoxicațiile cu mercur se produc frecvent în urma utilizării fungicidelor organomercurice.

Poluarea hidrosferei cu mercur merită o atenție deosebită datorită creșterii continue a folosirii acestui metal, precum și datorită toxicității lui. Producția mondială de mercur depășește cifra de 10000 t/an. Apa de mare conține concentrații de ordinul a 30 mg/l la suprafață, cu tendința de creștere spre adâncime. În total, în apa de mare Hg se estimează la 10^8 t. Ca urmare a biodegradării reduse a derivațiilor săi, Hg tinde să se concentreze în diferite categorii de organisme. Algele îl pot acumula în celulele lor de peste 100 de ori mai mult decât există în apă. Peștii pelagici, ca tonul, capturați la mari distanțe de surse de poluare pot acumula Hg până la 120 ppb. Apa contaminată cu mercur a provocat numeroase victime în zona golfului Minamata din Japonia unde pe parcursul unei perioade de 3 ani (1958-1961), până când a fost descoperită cauza, au murit 41 persoane, din 111 cazuri de

intoxicații grave, iar 42 copii au prezentat malformații congenitale, în special encefalopatii. În afara oamenilor, au murit și alți consumatori de pește: păsări, pisici s.a. Intoxicații cu mercur (cauzate de consumul de pește) s-au mai înregistrat și în Suedia, Finlanda, Irak, Pakistan, Canada și Norvegia.

Poluarea cu mercur și ibișii

Cercetătorii din **Florida** au descoperit că poluarea poate produce confuzie în rândul păsărilor în ceea ce privește identitatea lor sexuală. Astfel, masculii de **ibiși alb** studiați, expuși la mici cantități de mercur, au arătat o tendință clară spre homosexualitate. Din această cauză, viitorul speciei este în pericol și numărul de noi pui apăruți ar putea scădea cu 50% în viitorul apropiat.

Întrebări :

- ✚ Atât mercurul cât și sărurile solubile de mercur sunt **otrăvuri puternice**.
- ✚ Sărurile de mercur (II) administrate pe cale bucală produc leziuni ale stomacului, intestinului și rinichilor, iar în doze mari duc la moarte rapidă.
- ✚ Clorura mercurică $HgCl_2$, cunoscută sub denumirea de sublimat coroziv, se

utilizează în medicina ca **antiseptic și dezinfectant de uz extern**.

✚ Compușii insolubili sunt relativ netoxici. Calomelul, Hg_2Cl_2 se întrebuințează ca **purgativ și vermifug**.

✚ Inhalarea, timp mai îndelungat, a vaporilor de mercur din atmosfera duce la otrăviri cronice sau întrebuințarea îndelungată a pomadelor cu mercur provoacă erupții ale pielii. Mercurul are o acțiune nefastă și asupra plantelor.

✚ Mercurul se folosește în: tehnică, fizică, și multe alte domenii; Mercurul mai este folosit și la prepararea medicamentelor, a îngrășămintelor chimice și la producerea pe cale electrolitică a sodiei caustice și a altor substanțe folosite pe scară industrială.

✚ La construirea unui mare număr de **aparate** ca: barometre, manometre, termometre, densimetre, areometre, pompe de vid;

✚ Cantități importante de mercur sunt folosite la obținerea **amalgamelor**.

✚ Amalgamul de argint sau de staniu, care la început este plastic și după câteva ore se întărește, este folosit în **tehnica dentară**.

✚ În prezent se caută înlocuirea amalgamului de argint folosit la punerea plombelor dentare cu alte materiale, pentru că s-a demonstrat că mercurul din plombele dentare poate migra în organism, depunându-se în oase și astfel provocând boli foarte periculoase.

✚ Mari cantități de mercur se consuma și la fabricarea fulminatului de mercur, utilizat în lucrările miniere, ca **exploziv**.

✚ Conductibilitatea electrică bună a Mercurului îl face foarte folositor în industria electrotehnică.

✚ Descărcarea electrică prin vapori de mercur produce o strălucire albăstruie bogată în unde ultraviolete, fenomen exploatat în lămpile cu ultraviolete, fluorescente și de mare presiune a vaporilor de Mercur.

✚ Conductibilitatea termică bună face ca Mercurul să fie folosit ca înveliși “răcitor” al reactoarelor nucleare.

Efectele asupra organismului

A rămas de tristă amintire dezastrul din 1972 din Irak, unde circa 500.000 oameni au rămas cu sechele pe viață pentru că în loc să-l semene au mâncat grâul de sămânță tratat cu fungicide pe bază de mercur. Se acumulează în glande, inimă, rinichi și ficat, proporțional cu numărul de plombe pe care persoana le are în cavitatea bucală. Cauzează boli autoimune, fibromialgie, lupus, sindromul oboselii cronice, diabet etc. Mii de studii medicale au arătat mecanismele prin care mercurul (și alte metale) participă la declanșarea a peste 40 de afecțiuni cronice, incluzând aici probleme neurologice, hormonale, autoimune, cardiovasculare, ale aparatului reproducător. Mercurul ajunge prin vasele de sânge până la creier, unde se acumulează în cantități semnificative; dăunează celulelor nervoase și este implicat în apariția bolilor Parkinson și Alzheimer. Compușii **metilmercurici provoacă anomalii cromozomiale, trec prin placentă din corpul mamei în cel al fătului**, afectează celulele nervoase ale creierului, provocând grave afecțiuni - ca orbire, deteriorarea coordonării nervoase, anomalii psihice, moarte. Mecanismul chimic al acestor procese pare a constă în afinitatea mare a mercurului față de sulfurul din moleculele proteice, ceea ce afectează tranzitul de ioni prin membrane, activitatea enzimatică, activitatea mitocondriilor, etc...Mercurul (Hg) anorganic se absoarbe puțin din apă, dar poate fi metilat de bacterii, iar metil-mercurul se absoarbe în proporție de 95% . Ca și alte metale grele, mercurul se acumulează în organism și poate fi absorbit pe cale hidrică indirect, prin consumul de pește și alte produse.

PROGRAM DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT

Prof. **CRISTESCU IOANA**, Școala Gimnazială Șerboeni

1. INFORMAȚII DE BAZĂ:

Numele elevului: V.P.

Data nașterii: 13.09.2004

Clasa: a II-a

Domiciliul: com. Buzoești, jud. Argeș

Informații despre starea de sănătate a elevului: Stare bună de sănătate.

Informații despre mediul social: Elevul mai are un frate care învață în aceeași școală dar care nu prezintă dificultăți de învățare. Familia manifestă o atitudine pozitivă față de activitatea școlară, cere periodic informații despre evoluția copilului și este receptivă la sugestiile date de factorii educativi din școală .

ECHIPA DE INTERVENȚIE:

Numele cadrului didactic:înv. Ioana Cristescu

2. INSTRUMENTE UTILIZATE ÎN EVALUARE:

- observația spontană și dirijată.
- observații curente;
- aplicații practice;
- fișe de lucru utilizate la diferite activități;
- chestionare orale;
- proba de evaluare;
- convorbire individuală și în grup;

3. OBIECTIVELE PROGRAMULUI:**Pe termen lung:**

- Dezvoltarea abilităților de citit – scris prin utilizarea unor cuvinte uzuale a textelor citite, cunoscute;
- Dezvoltarea unor competențe ale intelectului (memorare, gândire logică, stabilirea de relații cauză – efect).

Pe termen scurt:

- Să comunice în propoziții scurte și clare;
- Să integreze cuvintele noi în enunțuri
- Să scrie cuvinte și propoziții corect din punct de vedere gramatical;
- Să participe activ la lecții.

4. SCOPURILE PROGRAMULUI:

- Formarea deprinderilor de scriere corectă a elementelor grafice și a literelor, precum și scrierea lizibilă a cuvintelor;
- Educarea exprimării verbale corecte din punct de vedere fonetic, lexical și sintactic;
- Formarea capacităților de cunoaștere a literelor și citire a cuvintelor și propozițiilor;

5. DERULAREA PROGRAMULUI DE INTERVENȚIE

- Elevul este antrenat în activitățile specifice pe arii de stimulare sau recuperatorii și recreative, cu respectarea particularităților de vârstă și individuale;
- În cadrul lecțiilor se lucrează diferențiat, cu respectarea planificării materiei (cu revizuirii și adaptări);

MIJLOACE: probe de evaluare, fișe de lucru, planșe, jetoane, jocuri didactice, rechizitele și manualele școlare, obiecte de uz general;

Domeniul de intervenție: *limba română*

Elevul are un vocabular sărac, posibilități de exprimare reduse, vorbire rară, ezitantă, încetinită; nu recunoaște toate grupurile de litere; în scris apar omisiuni și înlocuiri de grafisme, nu face analiza și sinteza fonematică, scrie cu greșeli ortogramele învățate.

6. CONCLUZII

În urma evaluării rezultatelor obținute după derularea programului de intervenție s-a ajuns la concluzia că datorită exercițiilor și activităților simple, accesibile, desfășurate în ritm propriu, elevul a depășit în mare parte, dificultățile sale, dobândind o experiență cognitivă superioară celei anterioare înlăturând anumite bariere din calea dezvoltării sale. A fost nevoie în primul rând de formarea și dezvoltarea structurii perceptiv - motrice de spațiu pentru ca apoi elevul să poată opera cu noțiunile învățate.

7. RECOMANDĂRI

Se recomandă stimularea pozitivă, întărirea motivației și a încrederii în propriile forțe, precum și reluarea unor anumite activități în vederea consolidării achizițiilor dobândite.

METODE, TEHNICI ȘI INSTRUMENTE MODERNE DE EVALUARE

Descrierea unui demers evaluativ bazat pe TEHNICA 3 – 2 – 1

Prof. **CIOBANU GABRIELA**, Școala Gimnazială Șerboeni

Metoda tehnică 3-2-1 este folosită pentru a aprecia rezultatele unei secvențe didactice sau a unei activități.

Denumirea provine din faptul că elevii scriu:

- * 3 termeni (concepte) din ceea ce au învățat;
- * 2 idei despre care ar dori să învețe mai mult în continuare
- * 1 capacitate, o pricepere sau o abilitate pe care consideră ei că au dobândit-o în urma activității de predare – învățare.

Elevii devin conștienți de urmările demersului instructiv – educativ și responsabili de rezultatele obținute. Implicarea acestora crește direct proporțional cu înțelegerea importanței și a necesității însușirii unui conținut ori a dobândirii unei priceperi încă din faza inițială a predării.

Acest fapt este asigurat de către cadrul didactic prin motivarea activităților întreprinse împreună și prin comunicarea obiectivelor pentru elevi de la începutul activității. Tehnica 3-2-1 poate fi considerată drept o bună modalitate de autoevaluare cu efecte formative în planul învățării realizate în clasă. Se poate afla rapid și eficient care au fost

efectele proceselor de predare și învățare, având valoare constatativă și de feedback. Pe baza conexiunii inverse externe, institutorul poate regla procesele de predare viitoare, și poate elabora programe în concordanță cu nevoile și așteptările elevilor. Această modalitate alternativă de evaluare, răspunde dezideratelor educației postmoderniste de a asigura un învățământ cu un caracter formativ – aplicativ. Este un instrument al evaluării continue, formative și formatoare, ale cărei funcții principale sunt de constatare și de sprijinire continuă a elevilor.

Limitările acestei tehnici sunt date de faptul ca elevii pot fi superficiali în răspunsurile date sau chiar se pot inspira unii de la alții. Nu este un instrument fidel de ameliorare a procesului de predare – învățare.

În cadrul lecției “Depresiunea Colinară a Transilvaniei” , clasa a VIII tehnica 3 – 2 – 1 poate fi aplicată după secvența de predare – învățare a caracteristicilor generale ale Depresiunii Colinare a Transilvaniei

Elevilor li se solicită să completeze individual o fișă care are următorul tabel:

3 concepte noi	1. 2. 3.
2 idei pe care ai dori să le dezvolți	1. 2.
1 capacitate, o pricepere sau o abilitate ți-ai format-o sau exersat-o	1.

S-ar putea da următoarele răspunsuri:

3 concepte noi	1.cute diapire 2.domuri gazeifere 3.Câmpia Transilvaniei
2 idei pe care ai dori să le dezvolți	1.de ce „Câmpia Transilvaniei“ nu este unitate de câmpie 2.ce au în structura lor cutele diapire și domurile gazeifere
1 capacitate, o pricepere sau o abilitate ți-ai format-o sau exersat-o	1.lucrul cu dicționarul și cu harta

Bibliografie:

1. Cucuș, C.. (2008). *Teoria și metodologia evaluării*. Iași: Editura Polirom

2. Oprea, C.L.. (2006). *Strategii didactice interactive*. București: E.D.P.

Radu, I. T.. (2000). *Evaluarea în procesul didactic*: E.D.P. .

*** (2011).*Educație și dezvoltare profesională*. Material publicat în cadrul proiectului de “Formarea continuă a profesorilor de istorie și geografie în societatea cunoașterii”.Scrisul Românesc Fundația – Editura

DIN CREAȚIILE COPILOR

PLOUĂ

GEANGAVELEA GABRIEL - clasa a V-a

Norii suri se grămădeau în cete, mișcându-se pe cerul plumburiu. Vântul mâna repede prin cerul cenușiu și prin frunzele uscate. O ploaie mărunță și fumurie cădea încet pe asfaltul gri. Era o zi tristă de toamnă.

RÂNDUNICA CEA RĂNITĂ

COSTACHE ANDREEA – Clasa a IV-a

E toamnă. Păsările călătoare se pregătesc să plece în țările calde. Rândunele se îndreaptă spre cer ca o săgeată, nu înainte de a-și lua rămas bun de la locul unde și-a crescut puii. Din întâmplare una își prinde piciorul în sârma de la vie. Încearcă să scape, dar nu reușește. I se frânge o aripă. Rândunica este foarte rănită. Un băiat o vede și o ia să îngrijească. Ea este teafără. Toate păsările sunt fericite.

DARUL

PĂUN ROXANA – clasa a V-a

A venit și pe noi iarna cu multă zăpadă. Ninge atât de frumos încât nu poți să nu te abții să nu ieși afară și să te joci prin omătul cel rece și pufos. Norii plumburii și gri cern zăpada albă ca spuma laptelui cu nemiluita, repede și cu fulgi mari. Totul e amortit sub oceanul de ninsoare, "Crăiasa Zăpezilor" pe cine vede că-i calcă plapuma cea pufoasă, îi face umerii albi și gri, neinteresând-o cine e. Casele împodobite cu zăpadă cristalină dorm liniștite sub acoperișurile încărcate cu omăt și aranjate cu ghirlande de cristal.

LA SĂNIUȘ

CÎRTOC RAMONA – clasa a III-a

Este iarnă. Pe pământ s-a așternut un covor moale de nea. Pomii au îmbrăcat și ei haina albă. Într-o după-amiază eu, fratele meu și câțiva copii am mers pe derdelușul din apropierea satului. Urcam și coboram veseli și bucuroși. Erau și momente când ne răsturnam cu săniile, dar ne ridicam și porneam mai departe. Ne-am jucat și cu bulgări de zăpadă, am făcut oameni de zăpadă.

Din vârful dealului se zăreau coșurile caselor care fumegau.

Timpul a trecut repede și afară a început să se întunece. A trebuit să ajungem fiecare la casa lui, depărtându-ne cu greu.

Ziua aceea a fost minunată!

IARNA

IORDACHE COSMINA GEORGIANA – clasa a IV-a

A-nceput să cadă fulgii argintii de nea. Prima zăpadă a venit ca un vis pentru copii.

Mihai și Maria privesc pe fereastra casei lor fulgii de nea. Se gândesc la zilele iernii în care ei se jucau cu prietenii, mergeau la săniuș și la ghețuș.

Într-o zi, copiii au întrebat-o pe mama lor dacă pot merge la săniuş. Mama le dădu voie copiilor să meargă la săniuş. Acolo, copii s-au întâlnit cu prietenii lor și s-au jucat cu toții.

Copiii au ajuns acasă pe înserat. Mihai și Maria i-au mulțumit mamei lor că i-a lăsat la săniuş. Mama le-a mai spus că dacă vor fi cuminți îi va mai lăsa la săniuş.

LA LIBRĂRIE

-dialog-

IORDACHE COSMINA GEORGIANA – clasa a IV-a

- Bună ziua!
- Bună ziua! Ce dorești?
- Aș dori cartea "Amintiri din copilărie" de Ion Creangă. O aveți?
- Da, din fericire o am.
- Cât costă?
- Douăzeci de lei!
- Pofțiți!
- Mulțumesc!
- La revedere!
- La revedere!

IARNA

PĂTRU MARINA – Clasa a IV-a

A sosit pe meleagurile noastre iarna, cea mai bătrână fiică a anului. Acoperită cu o mantie argintie și o cușmă albă pe cap, ea coboară din munți, jucându-se cu fulgii ușori ca un roi de fluturi albi.

În dansul lor, fulgii împodobesc ramurile pomilor cu o beteală strălucitoare, pentru ca mai apoi, obosiți să se așterne pe pământ ca un covor moale și pufos. În jur nu se mai văd decât perdele de fulgi care cad neconținut. Acest spectacol parcă aparține mai mult visului decât realității. Întreaga natură pare un imens ocean de lapte. Chiar dacă e frig, copiii sunt bucuroși să se joace cu bulgări și să scoată săniile pe derdeluş. Numai noaptea îi trimit în case, nu înainte de a-și face planuri pentru ziua următoare.

Deși veșmintele iernii sunt reci, inima lor este caldă pentru că revarsă asupra lor bucurie, emoție, încântare și le umple sufletul de bucurii.

ZI DE PRIMĂVARĂ

IONESCU MĂDĂLINA – clasa a V-a

Este primăvară. Soarele, florile, găzele și păsărelele ne chemau la joacă. Împreună cu prietenii mei: Adrian, Mihaela și Ioana am plecat la pădurea de la marginea satului.

Toată natura întinerise. Iarba era proaspătă, florile așternuse un covor multicolor pe pajiște, iar fluturii și albinele zburau vesele. Păsărelele gureșe se luaseră la întrecere cu noi. Pe pajiște erau și Dana, Ana, Doru și Andrei.

Băieții au încins un joc de fotbal, iar fetele au cules floricele și au făcut coronițe. La un moment dat fetele au intrat în jocul băieților. Pădurea răsuna de veselie noastră.

Soarele strălucea cu putere, iar mirosul suav al floricelelor ne umplea sufletul de fericire și pace.

Încet-încet, soarele se pregătea să plece la culcare. Am plecat ușor spre casă, lăsând acolo veselie și gingășia acelei zile de primăvară.

CĂȚELUL

SMARANDA ALISA IOANA – clasa a III-a

Era dimineață. Mă îmbrăcasem pentru a merge împreună cu mami să-mi iau cățelul mult dorit.

A fost un drum lung și eu nu mai puteam de nerăbdare. Mami a zis:

- Pe care-l vrei?

Eu am ales unul care avea pete maro și negru pe spate. Apoi mami a zis:

- Pe acela-l vrei, acela să fie!

L-am luat acasă și m-am jucat cu el până la lăsarea nopții.

GHIOCELUL

SMARANDA ALISA IOANA – clasa a III-a

Într-o zi iarna se plimba prin împrejurimi și zări ghiocelul. Ghiocelul fu speriat de prezența ei și întrebă:

- Cine ești și ce dorești?

- Eu sunt iarna. Și tu cine mai ești?

- Eu sunt ghiocelul și soarele arătându-mi razele lui calde am ieșit.

- Cine te crezi să mi te împotrivești?

- Nu te supăra pe mine!

- Lasă că-ți arăt eu.

Iarna, seara și-a așternut bruma, așteptând ca ghiocelul să piară. Dar dimineața ce să vezi? Ghiocelul a rezistat.

- Ce mai cauți aici? N-ai pierit?

- Nu, m-am ascuns după acel bulgăre. Dar dacă mai vine o vijelie pier.

Soarele auzi ghiocelul și s-a hotărât să-l ajute.

Dis-de-dimineață, iarna, a văzut mai mulți ghioceli, atunci s-a hotărât să plece peste hotare.

Și așa ghiocelul a învins iarna.

ZÂNA FĂRĂ ARIPI

SMARANDA ALISA IOANA – clasa a III-a

A fost odată ca niciodată o zână care n-avea aripi. Ea avea ochii albaștri și părul blond.

Într-o noapte ea a visat că avea aripi și zbura din floare-n floare. De îndată ce s-a trezit, s-a dus la prietenul ei Terăns și i-a povestit totul. De îndată ce a auzit acestea, Terăns a zis:

- Hai să mergem la zâna Clarion și să vedem dacă poate să-ți dea o pereche de aripi.

- Bine! A zis ea.

Dar nu la mare depărtare de ei se întâlnește cu vrăjitoarea Anastasia. Ei se duseră la zâna Clarion. Când ajunseră acolo, Terăns spuse:

- Zână Clarion, Clopoțica de ce nu are aripi?
- O Terăns, Terăns, Clopoțica o să-și câștige aripile!

Vrăjitoarea se duse la castelul magic tristă. După un ceas de gândire, îi veni o idee.

- Dacă am s-o răpesc pe Vidia, aș putea s-o aduc de partea mea.

Zis și făcut. A doua zi a răpit-o pe Vidia și a dus-o în temniță. După puțin timp Clopoțica i-a simțit lipsa. Ea a întrebat pe toată lumea dacă au văzut-o. Toți i-au răspuns că nu au văzut-o, atunci și-a dat seama că vrăjitoarea a răpit-o. Ea și-a zis:

- Trebuie să mă duc s-o salvez!

Ea și-a luat traista și a pornit la drum. Ajungând acolo a eliberat-o pe Vidia. Vrăjitoarea a văzut că

Vidia nu mai era. Clopoțica și Vidia s-au dus acasă unde au fost primite cu drag. După un timp zâna Clarion a venit și a zis:

- Clopoțica, salvând-o pe Vidia, ți-ai câștigat aripile! Zâna Clarion i-a oferit o pereche minunată

de aripi.

Și-au trăit fericiți până la adânci bătrâneți.

LEGENDA POMULUI DE CRĂCIUN

MANEA DIANA GABRIELA – clasa a III-a

A fost odată, într-un castel îndepărtat un rege tânăr și curajos. Acest rege se numea An și își dorea nespuse de mult o soție și copii.

După un timp, acesta se căsătorii cu o fată tânără, frumoasă și bună la suflet, care se numea Anotimp. Aceasta născu patru fete frumoase și sănătoase: Iarna, Primăvara, Vara și Toamna.

Pe zi ce trecea ele se făceau mari și dobândeau abilități deosebite.

Primăvara înmugurea frunzele pomilor, Vara aducea căldura, Toamna aducea bogățiile și Iarna, spre supărarea celorlalte prințese le strica munca făcută aducând gerul și ninsorile.

După mai multe zile au vrut să creeze un copac care să o doboare pe prințesa Iarnă. Au rupt o crenguță din copacul magic din care sunt făcute baghetele lor și au înfipt-o în pământ, după aceea prințesa Primăvară își agită bagheta deasupra crenguței și spuse:

- Trunchiul tău să fie drept, puternic și tare, așa cum vor fi și crengile!

Apoi și prințesa Vară zise:

- Să nu ai frunze care cad! Să ai cetină care nu cade și nu se ofilește!

Și apoi și mica prințesă Toamna:

- Și floarea ta să fie puternică, lemnoasă, dar și frumoasă!

Și așa prințesele făcură Bradul cel puternic și semeț, care avea să le facă mândre.

Când veni rândul Iernii să-și așeze cojocul peste regat îl întâlni pe Brad.

- Nu o să-l învingi! Spuseră celelalte prințese.
- Nu vă faceți mari speranțe! Răspunse prințesa Iarna.

După aceea Iarna dădu cele mai mari zăpezi și geruri, dar în zadar. De atunci Bradul o învinge pe

prințesa Iarnă.

Fiecare din aceste prințese au avut fiecare câte trei fiice. Iarna pe Decembrie, Ianuarie și

Februarie. Primăvara pe Martie, Aprilie și Mai. Vara pe Iunie, Iulie și August. Toamna pe Septembrie, Octombrie și Noiembrie.

Și în zilele de astăzi mai există bătrânul An, soția lui, copiii și nepoatele lui.

IARNA

ALEXANDRU MIHAELA ROXANA – clasa a III-a

Într-o zi m-am hotărât să ies afară să mă plimb. Din văzduh pluteau stelute mici și albe de nea. Mi-am dat seama că începuse să ningă.

M-am așezat în parc pe o bancă. În mâna mea s-a așezat un fulg de nea, am închis ochii. A început să-mi vorbească.

- Fetiț-o mă poți ajuta și pe mine?
- Spune-mi cu ce te pot ajuta eu pe tine?
- Sunt pe cale să mă topesc și să mor.

Atunci am constatat că trebuie să-l ajut. Mi-am pus o dorință ca acest fulg minunat să nu se

topească. O briză de vânt mi-a suflat peste păr, am deschis ochii, m-am uitat în mână, dar fulgul nu era. De îndată mi-am dat seama că tot ce s-a întâmplat am visat. M-am ridicat de pe bancă și mi-am continuat drumul. În fața mea era un covor alb ca un lan de diamante. Fulgi minusculi se dezlănțuiau într-un fantastic dans. De îndată m-am grăbit spre casă. Această zi era de neuitat pentru mine. Am intrat în casă, și privind pe geam, am văzut că afară ninge ca-n povești.

CRĂCIUNUL PRILEJ DE BUCURIE SFÂNTĂ

POPESCU BIANCA EVELIN – clasa a IV-a

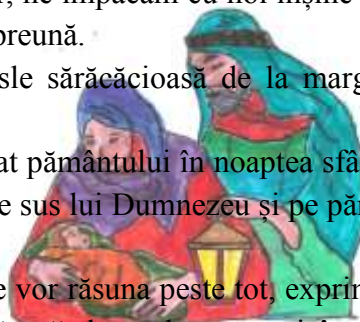
Vine Crăciunul și fiecare dintre noi trăiește nostalgia desăvârșirii noastre spirituale. Sărbătorile ne transpun pe un tărâm plin de farmec și mister, ne împacă cu noi înșine și cu semenii prin iubire, iertare și bucuria de a fi cu cei dragi împreună.

Cu toții știm cum a venit Iisus în lume, într-o iesle sărăcăcioasă de la marginea orașului Betleem, cum magii s-au dus cu daruri la împărat.

Cel mai frumos imn de slavă pe care cerul l-a adresat pământului în noaptea sfântă a Nașterii Domnului a fost cântat de îngeri: "Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, iar între oameni bunăvoie."

Se simte freamătul copiilor la gândul colindelor care vor răsuna peste tot, exprimând credința de care poporul nostru este animat. Colindele răsună de multe veacuri în toate ținuturile românești, în apropierea sărbătorilor pline de lumină asemenea unui clinchet de clopoțel. Acest glas divin, cântat parcă de îngerii lui Dumnezeu ne dă tăria de a deveni vestitori ai Pruncului Iisus.

Prin colinde devenim vestitori ai Nașterii Domnului și mărturisim lumii că El vine în lume pentru a o mântui. În sunetele muzicii liturgice sau a freamătului colindelor devenim mai apropiați de Dumnezeu, în fața bradului împodobit ne simțim mai puternici și mai buni.

Să așteptăm cu pace în suflet și multă bucurie aceste sfinte sărbători și să ne gândim la toți cei dragi.

CĂLĂTORIE ÎN COSMOS

FLOREA ANDREEA ALEXANDRA – clasa a VII-a

Era primăvară, stăteam pe o pătură și priveam stelele, în timp ce mă gândeam la: ”Cum ar fi să călătoresc în Cosmos?”. Peste câteva zile am văzut în ziar un anunț: ”Se caută oameni pentru a pleca pe Marte”. A doua zi m-am dus la NASA pentru călătorie. Acolo mi-au spus că trebuie să trec prin câteva teste pentru a vedea dacă mă potrivesc.

După ce am făcut testele mi s-a spus că pot pleca pe Marte peste trei zile.

Au trecut cele trei zile și sunt gata pentru plecare. Atunci când am ajuns mi s-a dat un costum, mâncare, apă și s-a pregătit racheta. La aterizare am fost foarte uimită de ce am găsit acolo. Totul era acoperit de un praf roșu și de pietre.

După această călătorie am fost foarte fericită pentru că mi s-a îndeplinit visul meu din copilărie.

OMUL ȘI NATURA

FLOREA ANDREEA ALEXANDRA – clasa a VII-a

Era o zi frumoasă de primăvară. Cristina împreună cu familia ei au avut ideea de a ieși cu cortul în weekend-ul viitor.

După ce au trecut cele trei zile, a venit weekend-ul și au plecat. Ajunși acolo și-au pus tabăra lângă un pârâu. Acel pârâu avea un susur foarte liniștitor. Acest susur al apei împreună cu cântecele păsărelor te făceau să adormi. Instalați acolo au început să petreacă, au făcut grătar în aer liber, au cântat și au dansat.

Încet, încet s-a lăsat seara. Cerul a fost umplut de stele și steluțe. Imediat a sosit și ora de culcare. A doua zi au trebuit să plece, dar au promis că se vor întoarce și cu altă ocazie.

UN COLȚ DE RAI

FLOREA ANDREEA ALEXANDRA – clasa a VII-a

Eram în poieniță cu prietenii mei: Mariana, Marius, Gaby și Gabriela. În timp ce ne jucam am dat de un loc în aceeași poieniță, dar era un loc mai retras și nemaivăzut până atunci de nimeni. Acel loc era atât de frumos, la fel ca un colț de rai. În acel loc era un mic lac cu apă limpede ca oglinda, căprioarele zburau, iar păsărele cântau. Locul acesta avea o iarbă verde deschisă și flori ca niște puncte colorate pe o coală de hârtie.

Am hotărât împreună cu prietenii mei să nu spunem nimănui de acest loc, să fie locul nostru secret de joacă.

POVESTEA PRINȚESEI DIN JUNGLĂ

MANEA DIANA GABRIELA - clasa a III-a

A fost odată într-un castel foarte îndepărtat și aproape uitat de lume, o mare împărăteasă. În apropierea lui era un ocean în care erau scoici de diamant. Într-o bună zi când afară era însorit, pornii pe mare cu vaporul împreună cu trei marinari. Împărăteasa își luă și micuța fetiță de numai trei luni.

După câteva ore se pornii o furtună puternică. Vaporul se înclina și zgâlțâia în toate direcțiile. Împărăteasa speriată se duse pe marginea vaporului și se uită în jurul lui. Dar dintr-o dată un val puternic se izbi cu putere de vapor. Împărăteasa scăpă copilul din brațe și căzu leșinată pe jos. Copilul căzu în mare.

La un moment dat se întoarseră la palat. Împărăteasa era lovită foarte tare la cap. Când își reveni din leșin începu să se agite:

- Copilul meu! Ajutor, unde e copilul meu!

Unul dintre marinari îi povesti împăratului cele întâmplate pe vapor. Imediat împăratul poruncii tuturor viețuitoarelor din adâncurile mării să-i găsească fiica pierdută.

Toate viețuitoarele căutară-n lung și-n lat dar nu găsiră biata fată. Însă, Dumnezeu apăruse și ocrotise bebelușul, acesta fiind în siguranță. A fost purtat de valuri până la malul unei jungle foarte îndepărtate. Acolo fată a fost găsită și crescută de o familie de lei care erau regii junglei. Au învățat-o limba animalelor și niște papagali pricepuți au învățat-o limba oamenilor și au numit-o Madin.

Madin avea și un frate leu pe nume Jader. Ei se iubeau unul pe celălalt și se apărau reciproc. Când Madin împlini 10 era foarte frumoasă, în schimb Jader era un leu mare și puternic.

Într-o zi, Madin și Jader se plimbau la marginea junglei. Dintr-o dată, un om foarte chipeș ancoră barca pe malul oceanului. Cum îl văzu Madin se și îndrăgosti de el. Acel om era prințul David și venise pe insulă după aur. Prințul văzu leul furios care se apropia de Madin. Crezând că leul vrea să o înhațe, scoase sabia din teacă și spuse:

- Dacă te mai apropii un pas te fac haină de blană!

Madin sării în fața leului și spuse:

- Nu te apropia de el!

Prințul se calmă și spuse:

- De ce stai aici? Vin-o cu mine la palat!

Madin spuse:

- Dacă vrei să vin eu va veni și leul!

Așa prințul o luă pe fată la castel. Însă nu era prea dorită prin locurile acelea.

Ducesele și reginele

se purtau urât cu ea, mai puțin prințesa Fabia care era logodită cu prințul David.

- De ce nu te place nimeni? Întrebă Fabia.

- Datorită leului și a comportamentului meu de leu!

- Știi să mergi ca un om? Întrebă Fabia.

- Da! Răspunse Madin.

- Ai auzit de haine, palate, regine și altele?

- Da! M-au învățat papagali, răspunse Madin.

- Ești născută să fii prințesă! Ce om mai știe să vorbească limba animalelor? Spuse Fabia cu

încredere.

- Acea regină ....Aiolanda ..... Simt ceva pentru ea.

- Da ..... Se spune că a avut o fiică ... pierdută-n mare! A murit de mult .... Asta mai știm despre ea.

Dar și regina Aiolanda simțea ceva pentru ea. Și s-a gândit să-i pună coroana pe cap: se spune că

doar moștenitorului de drept îi va străluci coroana și se va căsători cu David.

La nunta Fabiei cu prințul David era o zi frumoasă. Și după cum era tradiția, coroana va fi pusă pe capul miresei. Coroana nu strălucea. Fabia era tristă. Dar deodată, regina Aiolanda o aduse pe Madin într-o rochie de mireasă spunând:

- Ea ... ea este fiica mea. I-am aflat trecutul și acum știu că e ea.

David puse coroana pe capul Madinei coroana strălucea.

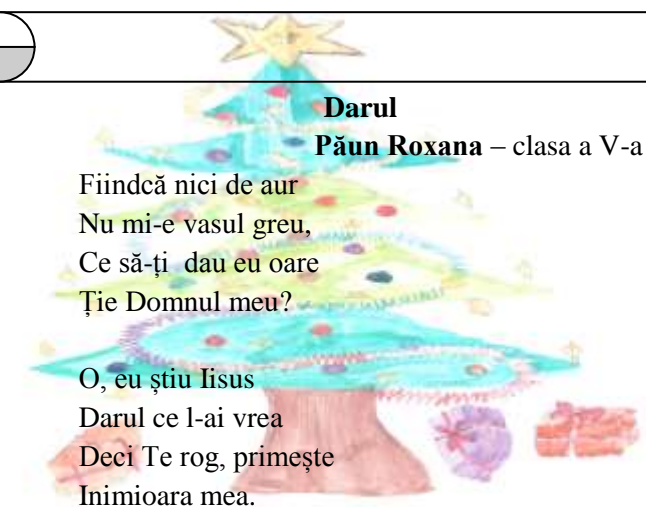
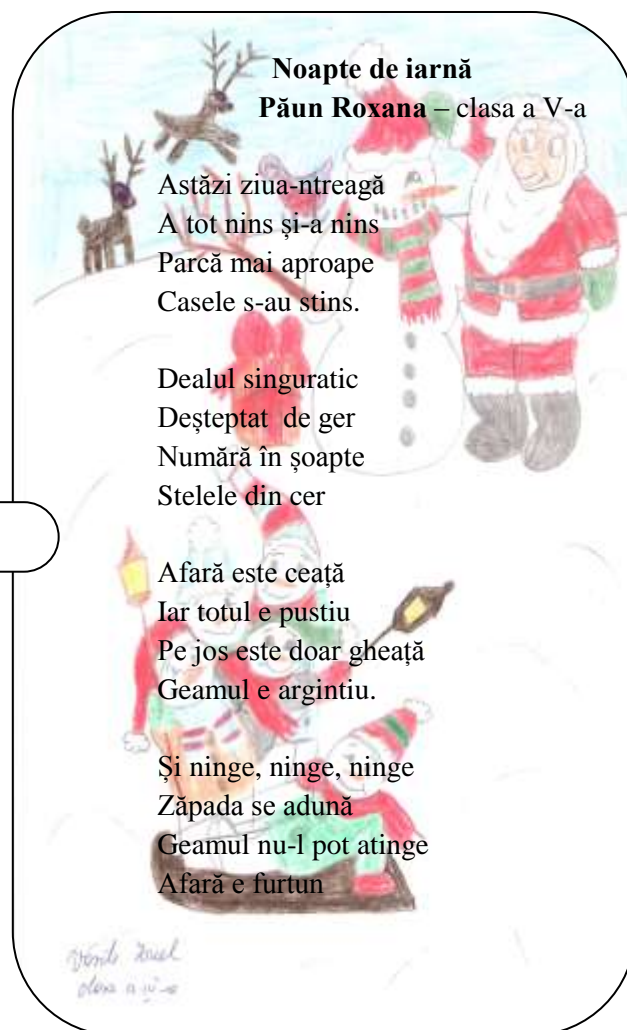
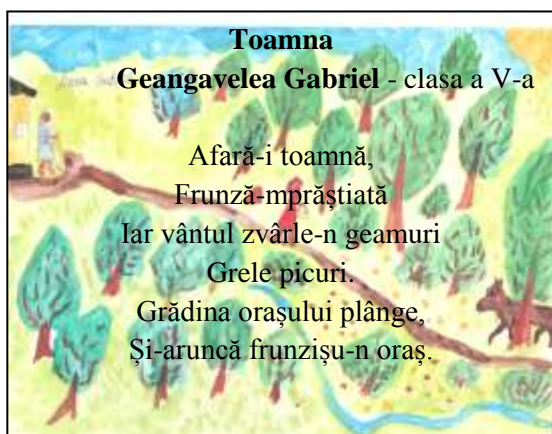
Au avut o nuntă mare și frumoasă. Și astfel, Madin a trăit fericită cu David până la adânci bătrâneții. Fabia nu era tristă că nu se căsătorise cu David, fiindcă nu-l iubea.

Aiolanda era fericită pentru că își găsisse fata demult pierdută, Madin devenii prințesă, Jader leu regal. Madin și David avură trei fete: Trina, Selest și Flora.

CARTEA

GEANGAVELEA GABRIEL – clasa a V-a

“Îți alegi o carte, după ce ai colindat prin marele labirint al bibliotecii. Îi privești coperta, îi citești titlul și începi o aventură, care îți va dezvălui lumea ei minunată.”

Poezie

Popescu Bianca Evelin –
clasa a IV-a

Ce înseamnă poezie?
E o undă străvezie,
Ochii albaștri, lucitori,
Poate unduiri de nori.
E un ghiocel gingaș,
Frunza coborând în zbor
Pe un covor multicolor
Totul este o poezie
Fascinație, magie
La revedere vă spun
Căci scriu o poezie acum

De Paști

Tudor Anca – clasa a V-a

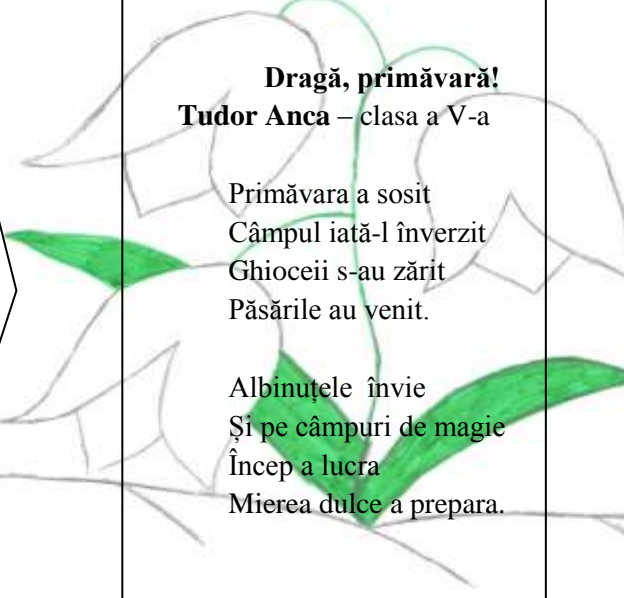
Bucurați-vă de sărbătoare,
În această zi de soare,
Domnul Sfânt să vă-nsoțească,
Împărțiți ouă și pască,
Din inimă în cor cântați
Și Lui Hristos vă închinați
El falnic iese din mormânt
Iar noi îl așteptăm cântând:
”Hristos a înviat”,
”Adevărat a înviat”!

Dragă, primăvară!

Tudor Anca – clasa a V-a

Primăvara a sosit
Câmpul iată-l înverzit
Ghiociei s-au zărit
Păsările au venit.
Albinuțele învie
Și pe câmpuri de magie
Încep a lucra
Mierea dulce a prepara.

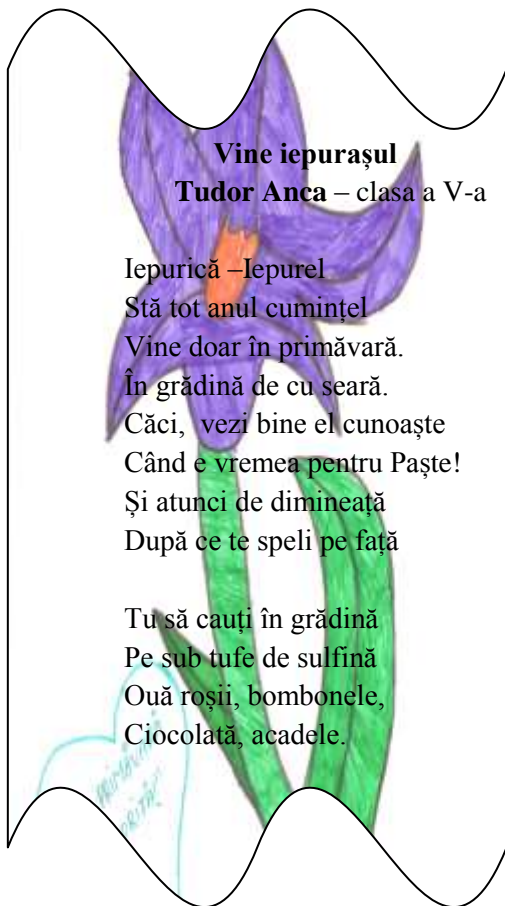

Iepurașul de PAȘTE

Tudor Anca – clasa a V-a

Cu sfială-n ochi și-n pași,
A sosit un iepuraș
Îmbrăcat în haină nouă
Și în brațe-un coș cu ouă.
Câte unul încetișor
Le așează binișor
Printre firele de iarbă,
Dar încet să nu se spargă.

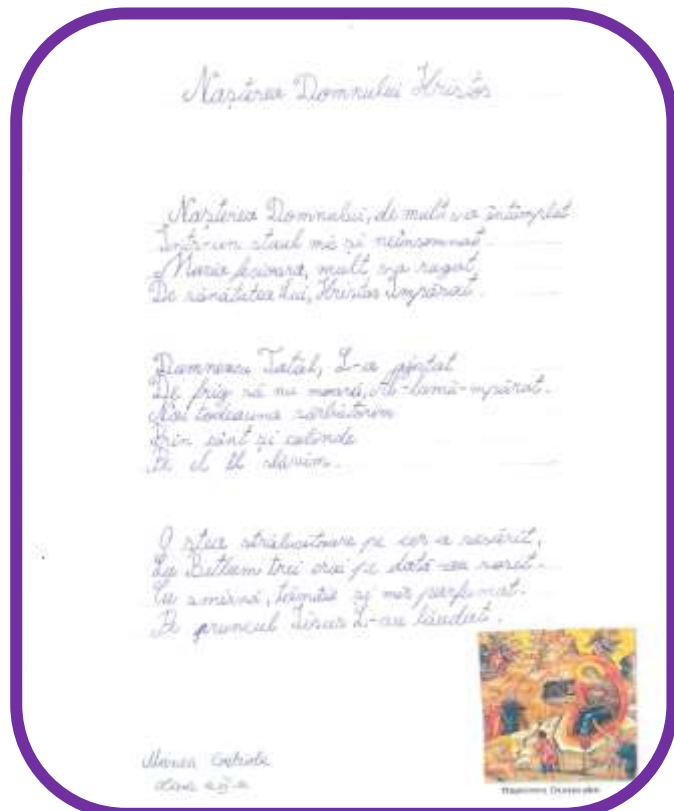
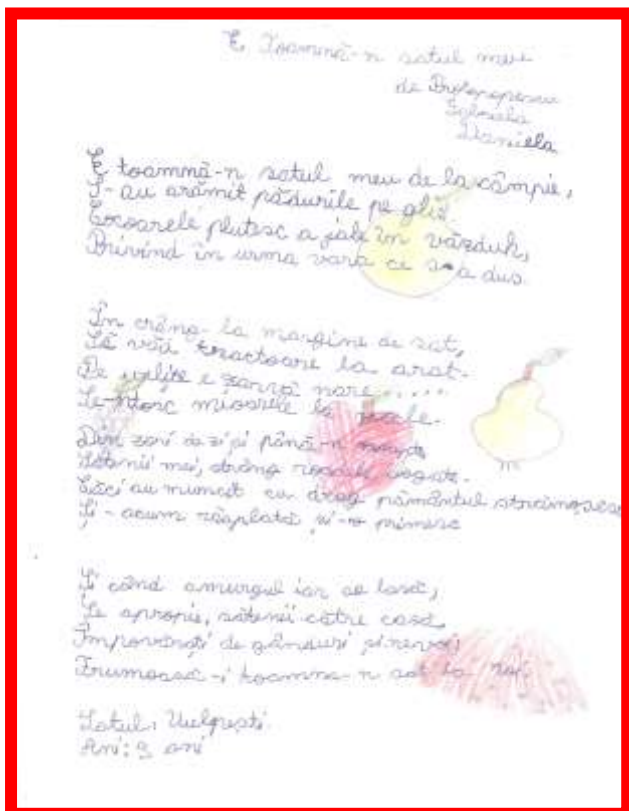
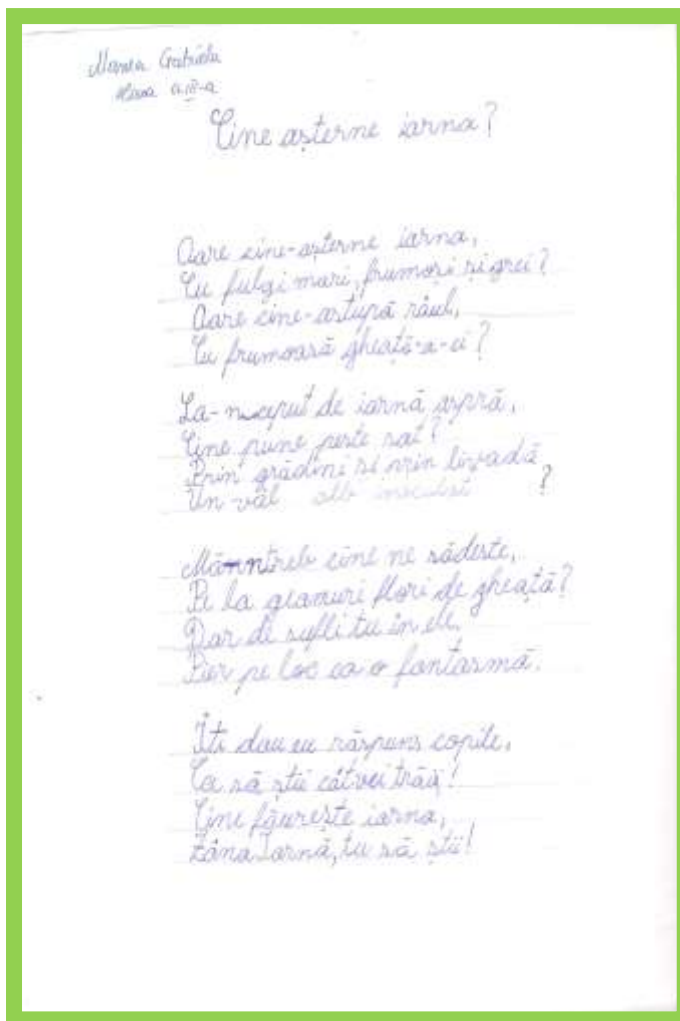

Vine iepurașul
Tudor Anca – clasa a V-a

Iepurică – iepurel
 Stă tot anul cumișel
 Vine doar în primăvară.
 În grădină de cu seară.
 Căci, vezi bine el cunoaște
 Când e vremea pentru Paște!
 Și atunci de dimineață
 După ce te speli pe față

Tu să cauți în grădină
 Pe sub tufe de sulfină
 Ouă roșii, bombonele,
 Ciocolată, acadele.

Maria Diana Gabriela

Qul de lebădă

A fost odată un rege și o regină care se iubeau neapăs de mult. Regina, nu după mult timp născu o fată care se zice că trecea se făcea tot mai mare, tot mai frumoasă și mai deșteaptă.

Titolele treceau și când prințesa împlini șase ani; (vârsta la care toți copiii descopereau lumea) se juca în grădina imperială și palatului. Acolo culgea flori colorate și le făcea coroană. Nu după mult timp văzu o succoniță care trecea pe lângă poarta palatului. Avea în mână un cățel mic și blănos. Prințesa prinsese drag de el și se duse de îndată la părinte și spunându-le:

- Mamă, tată am văzut o succoniță tare frumoasă cu un cățel așa drăguț!... Vreau și eu un animaluț!... Vă rog!...

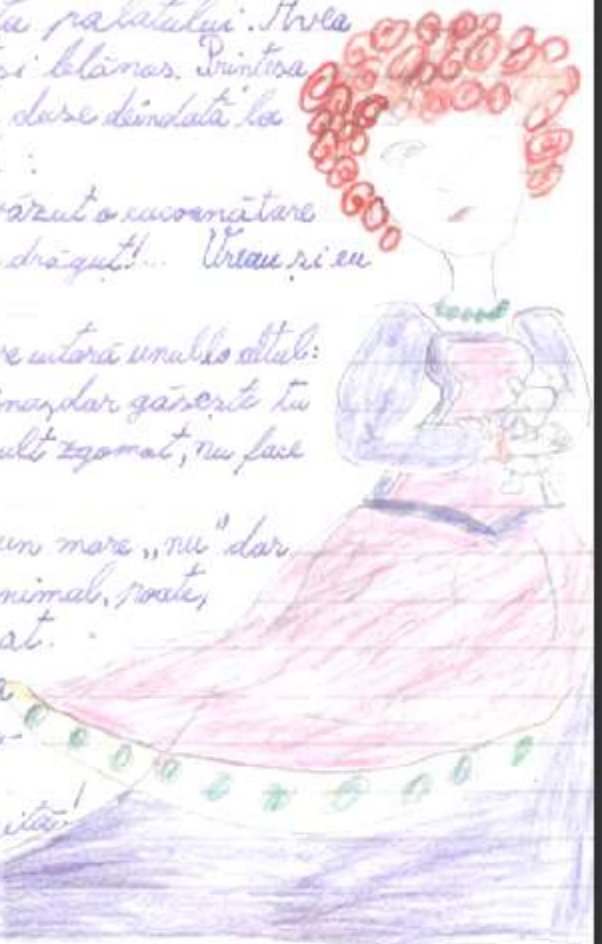
Regele și regina se uită unul la altul:

- Cum îți poți găsi inimă, dar găsește tu un animal care nu face mult zgomot, nu face mizerie și e gratis!

Prințesa știu că e un mare „nu” dar dacă ar fi găsit acel animal, poate, părinte și îi l-ar fi luat.

- Ce animal? regăndea prințesa. Care e atât de în-vădit!

Prințesa era nedumerită!
„Ce animal?” regăndea în-
continuare.

Monica Sione

Nu după mult timp printera se duse la lac pentru a cu-
lege rufuri albi, dar nu trecu mult după ce intra în
apă să vădă două lebede albe, albe care erau impere-
cheate. Imediat după aceea le luă la palat.

Anii treceau, lebedele o îndrăgeau din ce în ce mai
mult pe printesă, printera la fel. Printera
era tristă că lebedele Fulgusor și Fulguleț nu
aveau măcar un ou.

Într-o zi, la masă printera îl întrebă pe
Fulgusor:

- Unde e fulguleț? E bolnavă?
- Nicidecum! răspunse Fulgusor.
- Dar ce are? întrebă printera.
- Mai bine vino să vezi!

Fulgusor o duse pe printesă la cuibul lor
de catifea roșie și îi arătă printesei oul pe care
il dăduse Fulguleț. Printera era foarte fericită.
Fulguleț, Fulgusor și printera începuseră să danse-
ze, însă, nu știu cum se întâmplă ea Fulgusor
(care dansa în cuib) să dea cu origina de ou și
acerta căsu din cuib. Oul se răzuie și se
rostogolă afară din cameră, apoi se scări în
jos, dintr-un păcăn în Lăcașul Fetei și de acolo
afară prin grădina. Din grădina se
rostogolă pe drum până într-o ogrădă și se
rostogolă, iar în cotletul păcănului până în cuibul
unei găini. Când veni hora și găinile merseră
în cotlet la culcările lor găina cu oul de lebede
dă spuse:

- Găini fără creier, eu, madamme Găinița,

Monica Diana Coșbici

am făcut cel mai frumos și mare ou de găină!

Și pe când se lăsa și dansa în cuib dădea cu ghearele de ou fără să vrea și oul se rostogolea afară din cuib, se rostogolea pe drum și de acolo în altă ogradă în cuibul unei rațe. Când văzu rața că are în cuib un ou mareel, sări în cuib ca o apucată și oul se rostogoli afară din cuib până se rotea și de acolo un băiețel narona oul căi pute de sus crezând că e a mone și căsa în cuibul unei herze:

- Ce ou e asta? Cui, da' ce ou pricajit! Ce pui bun de nimic va fi acesta! Dar după aceea barza reveni la gânduri mai bune:

- Da' sunt sigură că până la urmă va fi un puior dragălor! și după aceea barza vrând să-l mângâie lovi oul cu ciocul și acesta săsu din cuib. De acolo trecea un cârmău ca săltele și oul căsu într-o sălta și rări sus, sus, sus până în cuibul unei bufnițe. Când văzu bufnița oulcara-i mai mare decât sa începu să se agite și oul căsu chear în mâinile printesei care îl cănta.

Printesa, așa de fomică îl adus-e imediat la pălat și le povesti lebedelor „norocoasa întâmplare” care avusese loc atunci cîm cănta cu desperare oul.

LA FERMA**DAN ANDREEA DANIELA** - Clasa a III-a

Este vară. George merge împreună cu familia lui în vizită la bunicul de la țară. Din cauza vremii, nu au putut să vină. Dar iată că astăzi este vreme frumoasă și au putut merge. Bunicul are multe animale și păsări.

- Bunicule câte animale ai? întrebă nepotul.
- Am 30 de oi.
- Dar cine are grijă de ele?
- Au grijă 3 ciobani și 4 câini.
- Dar câte vaci ai?
- Hai să îți arăt, am 40 de vaci.
- Dar cine le mulge?
- Am 20 de mulgătoare.
- Bunicule câte păsări ai?
- Că tot ai adus vorba despre păsări, hai să îți arăt și crescătoria mea de pui.
- Dar câți pui ai aici?
- Am 20 de pui.

George a văzut ceva cu o coadă lungă.

- Bunicule ce este acolo?
- Este un păun.
- Ai și o păuniță?
- Nu, dar o să mă duc mâine la un prieten să îmi dea o păuniță.
- Pot să vin și eu?
- Da.

LEGENDA PLOIERILOR**MANEA DIANA GABRIELA** – Clasa a III-a

A fost odată un rege și o regină care stăpâneau împărăția cerului. Aceștia aveau două fete care erau frumoase, credincioase și bune la inimă.

Când au crescut regele i-a dat împărăția norilor fetei celei mari și împărăția ploilor fetei cele mici. Fata cea mare s-a căsătorit cu un rege bun și credincios ca ea dar fata cea mica nu a vrut să se mărite atunci. Un an a fost secetă, i-ar sătenii s-au plâns reginei ploilor că iarna mulți au murit de foame. Regina s-a rușinat și a dat ploi mari cu picături dese. Și mult s-au bucurat sătenii. Și așa au fost ploi multe.

Într-o vară pe când săteni au strâns fânul în căpițe nu se așteptau să plouă și să le zboare și să ude fânul și le-au lăsat acolo pe toate. Și imediat a venit o furtună puternică și o ploaie deasă și tot fânul s-a prăpădit. Când au văzut sătenii au fost îngroziți. Imediat s-au dus la castelul reginei și s-au plâns și mai tare:

- Cum o să mai plantăm noi acum alt fân? spuseră supărați unii săteni.
- Ce-o să facem acum? se plângeau și mai tare alții.

- Trebuie ca măcar o vietate cât de mică să poată să ne anunțe cumva! spuneau alții și mai supărați.

Atunci regina se rușină foarte tare și se duse degrabă la verișoara ei care stăpânea împărăția păsărilor:

- Mă poți ajuta cumva? Te rog dragă verișoară.

Pe când regina ploilor îi explica verișoarei ei ce se petrece ea își aminti de noua pasăre pe care o crease și-i spuse verișoarei:

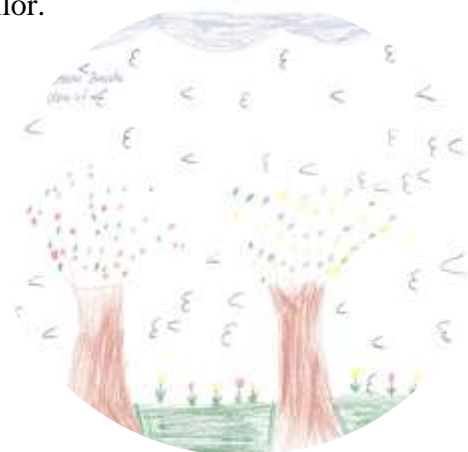
- Am creat o nouă pasăre care n-are nici-o întrebuințare! Dacă vrei îi putem pune numele "Ploier" și când se va apropia ploaia aceștia vor cânta și vor anunța lumea întregă că ploaia se apropie.

Regina ploilor a fost foarte încântată de idee și i-a mulțumit de multe ori. După aceea le-a spus sătenilor noua idee și toți au fost foarte bucuroși.

De atunci când vedeți vreun ploier amintiți-vă de legenda lor și de toate eforturile reginei ploilor pentru binele sătenilor.

Ștefan Ștefan
2013, 10/10

Ștefan Ștefan
2013, 10/10

Ștefan Ștefan
2013, 10/10

INSTALAREA DE WINDOWS SERVER 2008, WINDOWS VISTA, AEL ȘI UTILITARE

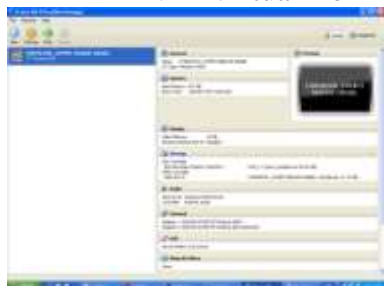
Prof. NEAGOE GHEORGHE, Școala Gimnazială „Tudor Cornel” Ungheni

Prof. NEAGOE IULIANA, Școala Gimnazială Vulpești

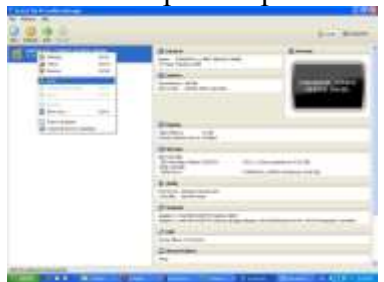
PROF. NEAGOE DANIEL, C.T. Nenițescu Pitești

Vom începe instalarea sistemul de operare Windows server 2008.

1. Se deschide programul Oracle VM VirtualBox Manager

2. Se selectează mașina virtuală, apoi se apasă butonul START.

3. Se apasă OK.

4. Se pornește calculatorul și se introduce DVD-ul care conține imaginea sistemului de operare Windows Server 2008 în unitatea optică
5. Se setează limba de instalare, timpul și tastatura, apoi se apasă NEXT

6. Se apasă Install Now

7. Se așteaptă

8. Se selectează sistemul de operare pe care dorim să-l instalăm, apoi se apasă NEXT

9. Se bifează termenii de licență și apasă NEXT

10. Se selectează CUSTOM

11. Se selectează partiția neformatată pe care se dorește instalarea Windows-ului

12. Se creează o nouă partiție cu opțiunea New

13. Se selectează dimensiunea partiției în MB și se apasă Apply

14. Se apasă comanda Format pentru formatare

15. Se apasă OK

16. Se apasă Next

17. Se încarcă ...

18. Se setează rezoluția ecranului, se apasă OK

19. Se restornează Windows-ul

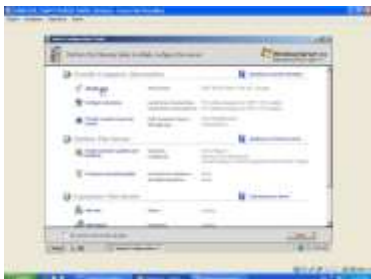
20. Se setează parola de utilizator pentru prima dată apăsând OK

21. Se apasă OK

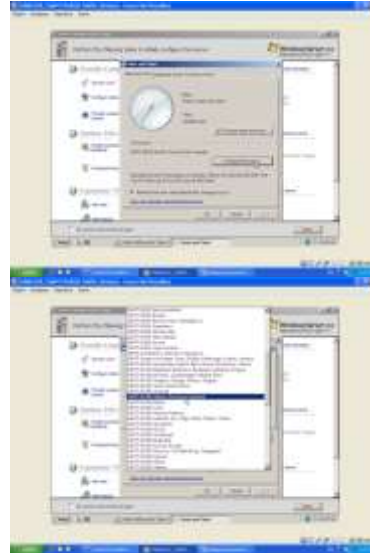
22. Se trece la setările inițiale

23. Se setează ora și data

24. Se setează zona

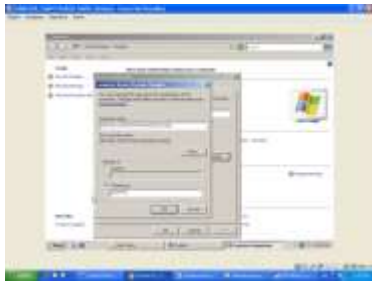
25. Se configurează rețeaua

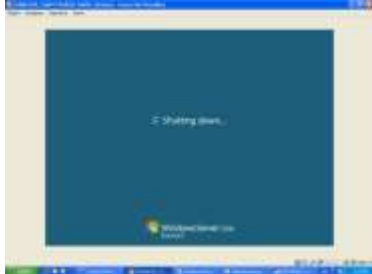
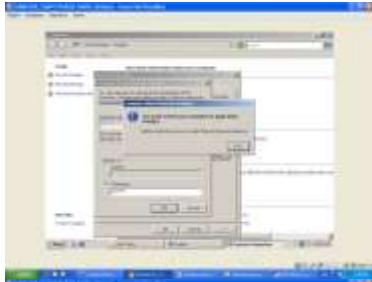
26. Se apasă Close

27. Am setat numele computer-ului
SERVER_FORMATOR
NEAGOE DANIEL și
Workgroup COMPIT

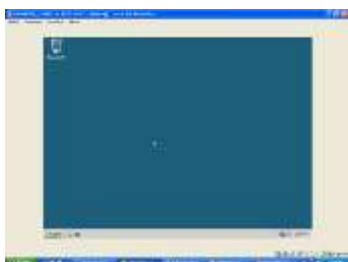
28. Se cere Restart

29. Pentru a ne loga apăsăm CTRL+ALT+DELETE

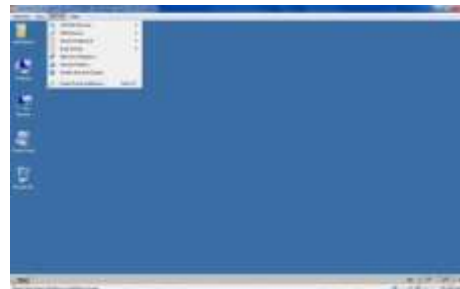
30. Se introduce parola anterior setată

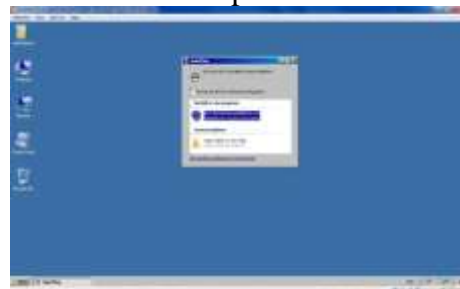
31. Se aduc pictogramele pe Desktop din Control Panel -> Personalization

32. Aducerea resurselor soft se realizează din Devices -> Install Guest Additions...

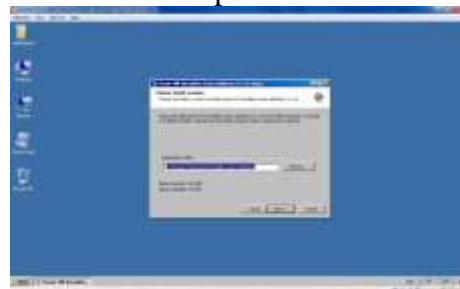
33. Se face click pe RUN VBOXWINDOWSADDITIONS.exe pentru instalare soft

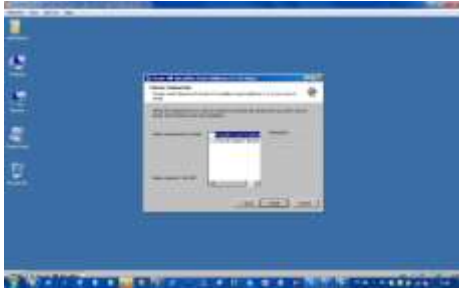
34. Clic pe Next

35. Clic pe Next

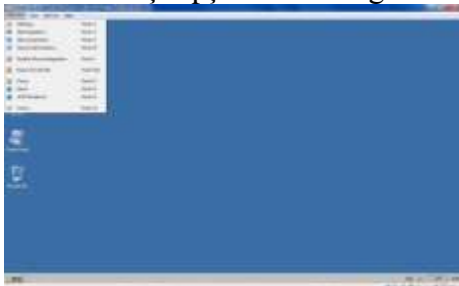
36. Clic pe Install

37. Click pe Finish pentru rebootarea mașinii virtuale

38. Aducerea resurselor se face apăsând pe meniul MACHINE și opțiunea Settings...

39. Opțiunea Shared Folders

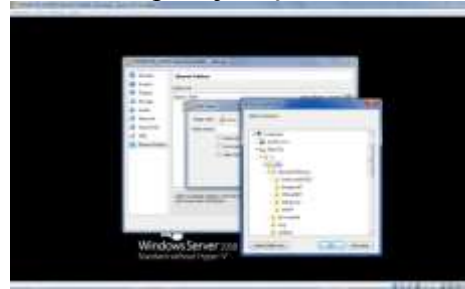
40. Apăsând folderul cu + din dreapta aducem folderul din partiția reală a calculatorului

41. Selectam Other..

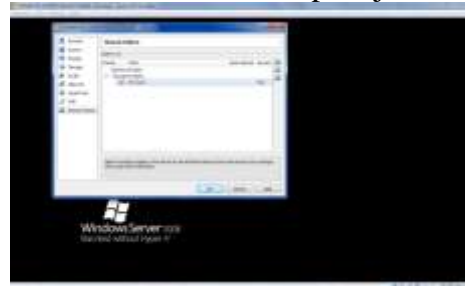
42. Selectam Folderul pentru partajare și OK

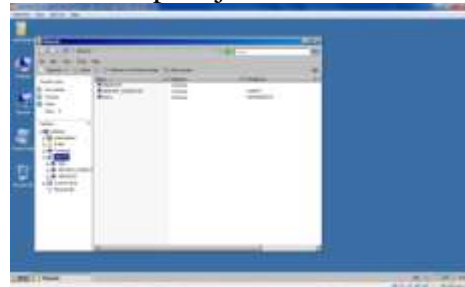
43. Redenumim folderul partajat și OK

44. Se afiseaza partajarea

45. Din Network selectăm folderul partajat

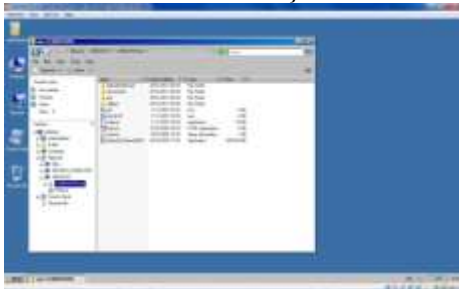
46. Se selectează folderul prin dublu click

47. Se poate trece la instalarea de noi softuri și utilitare

52. Se dă Finish

48. Se instalează Adobe Reader și apoi Next

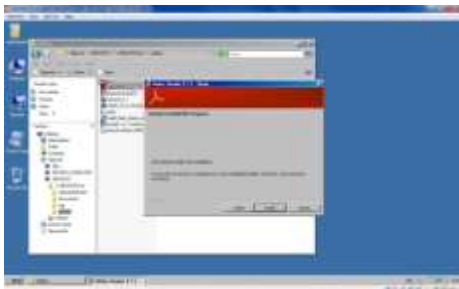
53. Se selectează OpenGL RENDERER pentru instalarea CORTVRML_5.1

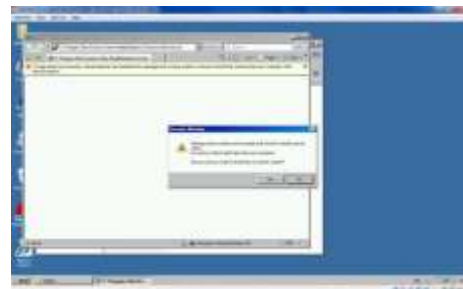
49. Se dă Install

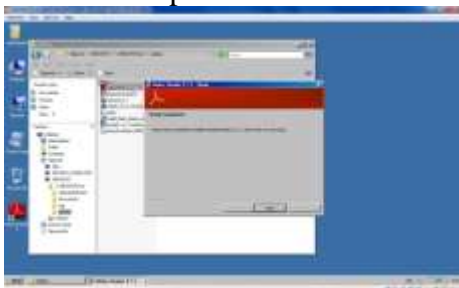
54. Se acceptă ACTIVX apăsând Yes

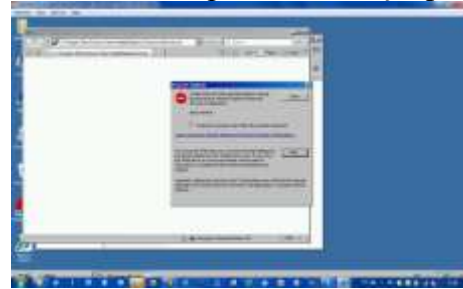
50. Apoi Finish

55. Se apasă ADD... și apoi Close

51. Click pe BlaxxunContact51 și Run

56. Se accesează Tools -> Internet Options

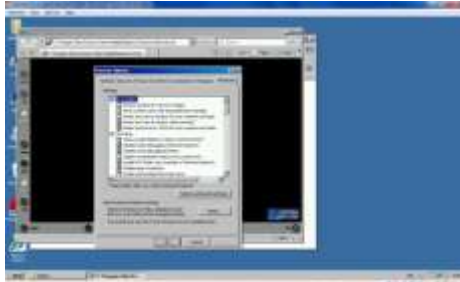

57. Se da click pe Advanced

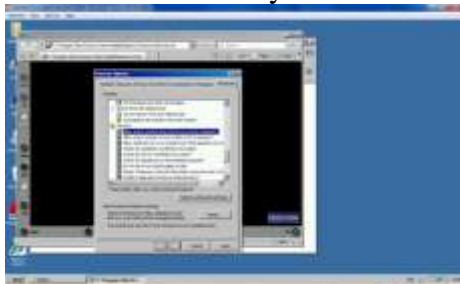
62. Se apasă Finish pentru Java 3D

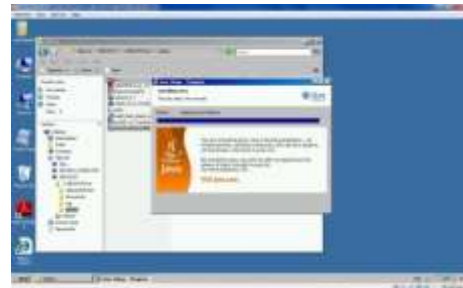
58. Se bifează primele 3 căsuțe de la Security

63. Se instalează fisierul Java6

59. Afășează corect animația

64. Click pe office2007 și apoi Setup

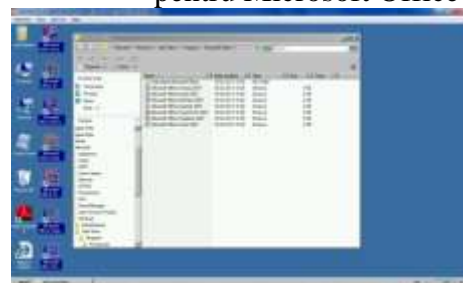
60. Se instalează Cult 3D și apoi Next

65. Se aduc icoanele pe desktop pentru Microsoft Office 2007

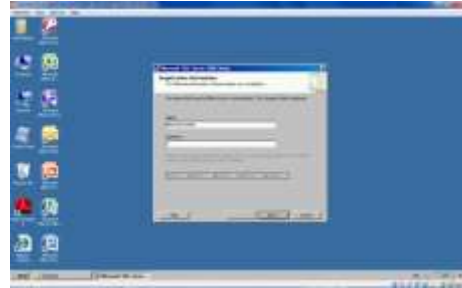
61. Click pe Install de la Flash Player 9

66. Accesăm SQLServer ->CD1 și executăm splash.exe apoi Run

67. Click pe Server componens, tools... și apoi pe Run the SQL Native...

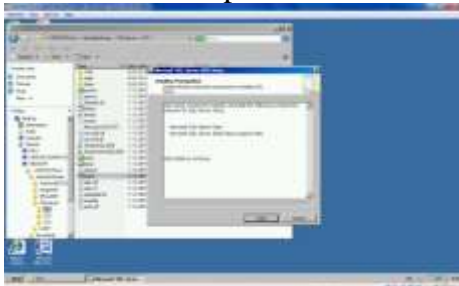
72. Bifăm SQL Server...

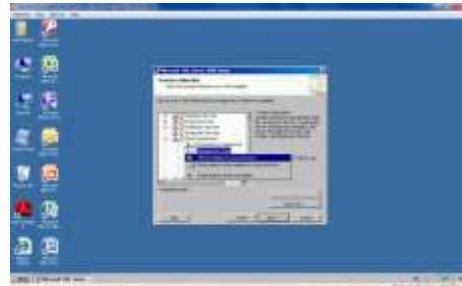
68. Click pe Install

73. Click pe Management Tools și bifăm prima opțiune de instalare din lista

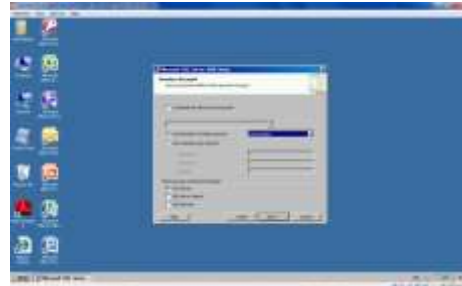
69. Se dă click pe Next

74. Bifăm USE the Built-in...

70. Se dă click pe Next dupa verificarea configurației de sistem

75. Se bifează Mixed Mode...și introducem parola de 2 ori apoi Next

71. Scriem numele pentru clientul SQL Server 2005 și click pe Next

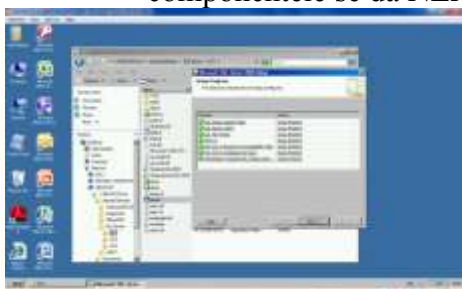
76. Se bifează SQL collations... și click pe Next

77. Click pe Next

78. Dacă se finalizează instalarea cu SUCCES pentru toate componentele se dă NEXT

79. După instalare se merge la Start -> ALL programs -> SQL Server 2005-> SQL Server Surface Area...

80. După ce accesăm Surface Area ... Connections click Remote Connections -> Local and Remote ...

81. Din CD3 se instalează update-ul sp4 SQL SERVER 2005 apoi Run

82. Se bifează toate căsuțele și apoi Next

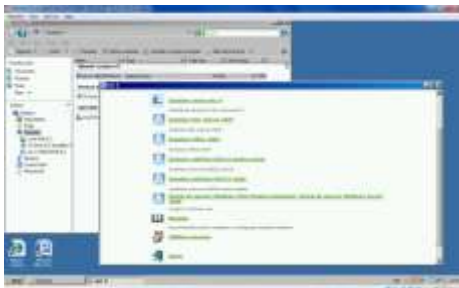
83. Se așteaptă până se instalează cu SUCCES toate componentele apoi Next

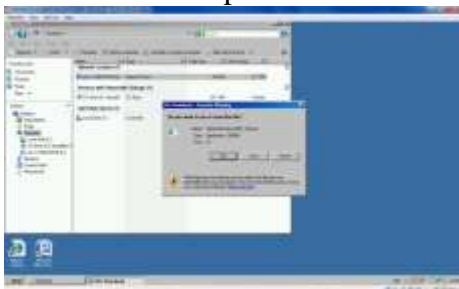
84. Click dreapta pe resursa win și dăm MAP Network Drive apoi selectăm drive-ul partajat și Finish

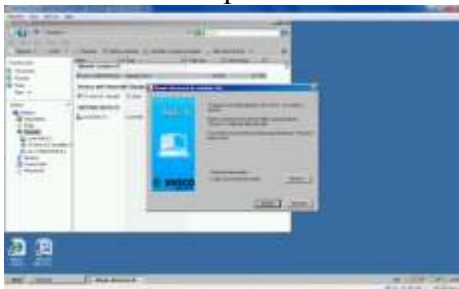
85. Accesând drive-ul E: apare auto-run-ul cu toate soft-urile și selectăm Instalare server AEL 6

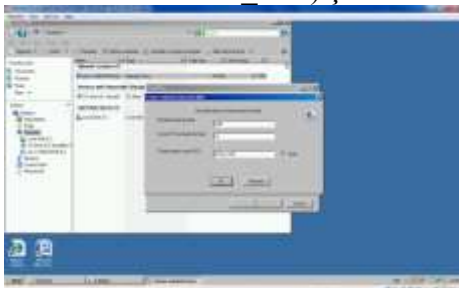
86. Click pe Run

87. Click pe Înainte

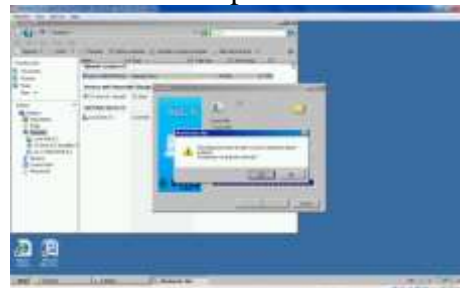
88. Se tastează parola pentru Clientul SQL cu numele sa (ex. : Demo_mec) și click OK

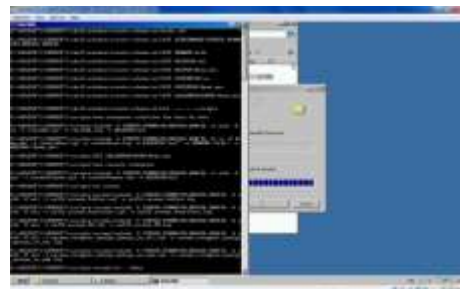
89. Tastăm parola pentru baza de date (ex. : Demo_mec) și click OK

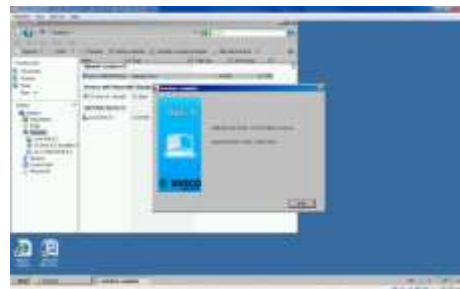
90. Click pe Yes

91. Se așteaptă până se instalează AEL 6

92. Se apasă Ieșire când s-a finalizat instalarea

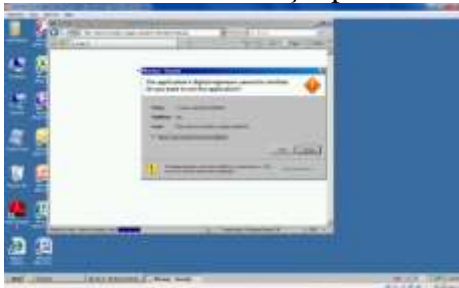
93. Accesam Start ->All Programs -> Siveco...->AeL Server->Server home0-> Pagina Principală

94. Click pe ADD.. apoi ADD și Close

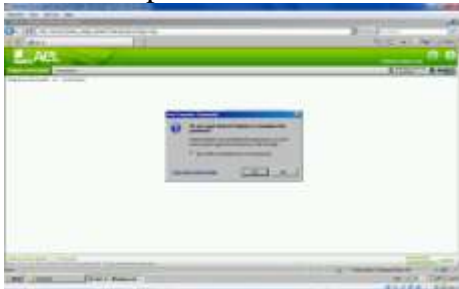
95. Se bifează caseta cu ALWAYS TRUST... și apoi Run

96. Se deschide AeL 6 și apare icoana pe desktop și apoi click pe Conectare

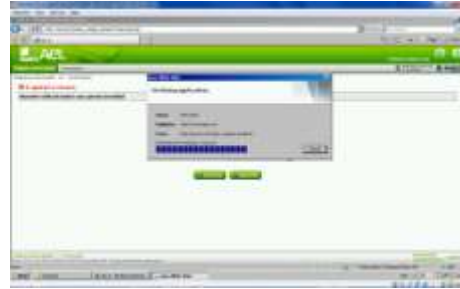
97. Se bifează Don't offer to remember... pentru memorarea parolei

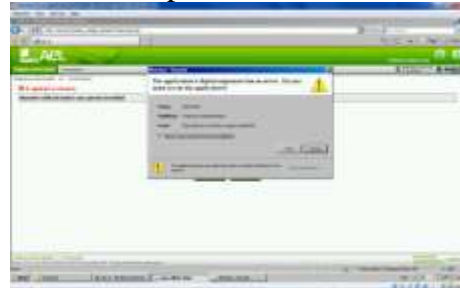
98. Se realizează conectarea cu nume ... : profesor și parola : profesor

99. Se deschide aplicația ASM cu asm.jnlp în bara de comanda în loc de ael.jsp

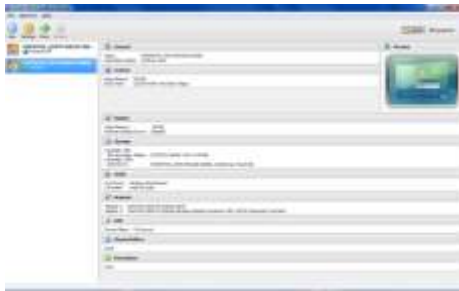
100. Se bifează Always trust... apo Run

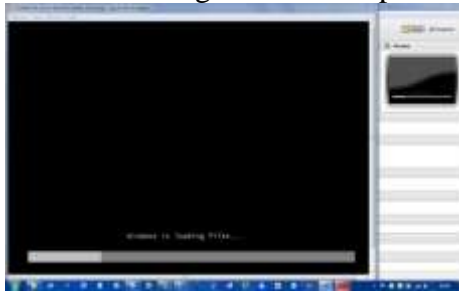
101. Se conectează cu nume: admin și parola: admin și Unitate Demo AeL apoi click pe Conectare

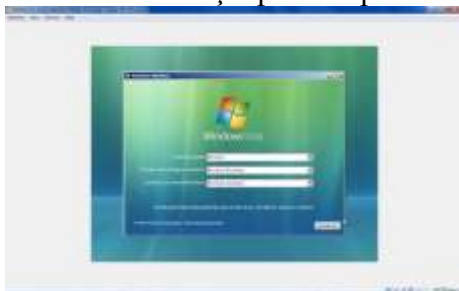
102. Se pornește mașina virtuală pe care se va instala Windows Vista

103. Se boot-ează de pe imaginea VISTAsp1.iso

104. Se selectează limba Română și apoi clic pe Următorul

105. Se bifează caseta cu Accept... și apoi clic pe Următorul

106. Se creează o nouă partiție de 25 Gb prin click pe NOU , pe Se aplică și pe Următorul

107. Se așteaptă până se finalizează instalarea

108. Se introduce numele de utilizator, parola și numele calculatorului

109. Se fac setările pentru dată și ora corectă

110. Se pornește Windows Vista Business

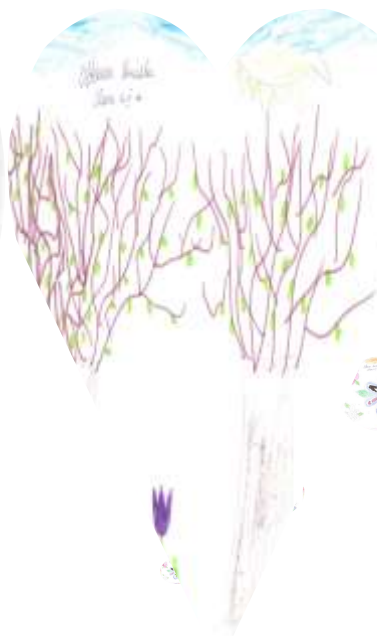
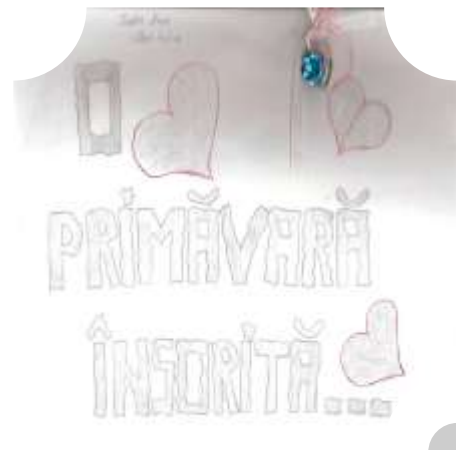

111. S-a instalat Vista cu succes și se deschid câteva gadget-uri

1 Iunie, ZIUA COPILULUI
PROF. TATU GHEORGHÎȚA, Școala Gimnazială Vulpești
PROF. NEAGOE IULIANA, Școala Gimnazială Vulpești

ISSN 2247 – 0239
ISSN-L = 2247 – 0239